

ความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี
ของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

พฤษภา ศรีจันทร์ดร

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
พฤศจิกายน 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ พฤษภา ศรีจันทร์คร ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร.กาญจนา บุญยัง)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.กาญจนา บุญยัง)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชนีธ์ ธารเสนา)

วันที่...9...เดือน.....พฤศจิกายน.....พ.ศ....2559.....

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาอย่างยิ่ง จาก ดร.กาญจนา บุญยัง อาจารย์ที่ปรึกษา ที่เสียสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษาเสนอแนะ แนวทางแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ และเพิ่มเติมในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ ด้วยความละเอียดทุกขั้นตอนและด้วยความเอาใจใส่อย่างดีเยี่ยมมาโดยตลอด ขอบพระคุณ ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์ และ ดร.เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ ที่ให้ความกรุณาเป็นประธานและกรรมการ ในการสอบครั้งนี้ รวมทั้งให้คำปรึกษาตลอดการวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งบุคคลที่ผู้ทำการวิจัยได้อ้างอิง ทางวิชาการตามที่ปรากฏในบรรณานุกรม ขอบพระคุณ ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์ ดร.เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ และ ดร.กิจฐเขต ไกรवास ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย และได้กรุณาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือ ให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอบคุณเจ้าหน้าที่งานบริการการศึกษาทุกท่าน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง ในความกรุณาของอาจารย์และเจ้าหน้าที่ทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์สละเวลาตอบคำถาม ทำให้ผู้วิจัยสามารถจัดทำงานนิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตสาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ ทุกท่าน สำหรับมิตรภาพดี ๆ รวมทั้งคำแนะนำและการส่งเสริมกำลังใจ ตลอดมา รวมถึงบุคคลภายในครอบครัวที่ให้การสนับสนุนทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง ได้ด้วยดี นอกจากนี้ ยังมีผู้ที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลืออีกหลายท่าน ซึ่งผู้ทำการวิจัยไม่สามารถ กล่าวนามในที่นี้ได้หมด จึงขอขอบคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแด่บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบนานเท่านานนี้

พฤษภา ศรีจันทร์ดร

57930299: กลุ่มวิชา: การบริหารทั่วไป; รป.ม. (การบริหารทั่วไป)

คำสำคัญ: ความรู้/ทัศนคติ/คณะกรรมการชุมชน/แผนพัฒนาสามปี

พฤษภา ศรีจันทร์ดร: ความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำ

แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี (KNOWLEDGE AND ATTITUDES OF THE COMMUNITY TOWARDS THE THREE-YEAR DEVELOPMENT PLAN OF THE MUNICIPALITY IN BANGPHRA, SRIRACHA, CHONBURI)

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: กาญจนา บุญยัง, ร.ด. 101 หน้า, ปี พ.ศ. 2559.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้และระดับทัศนคติ

ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี กับเพศ อายุ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษาสูงสุด รวมถึงเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ คณะกรรมการชุมชน จำนวน 90 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ คือ การทดสอบค่าไคสแควร์ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า คณะกรรมการชุมชนมีความรู้ต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีอยู่ในระดับปานกลาง และมีระดับทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับดี ผลการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า เพศ อายุ และระดับการศึกษาสูงสุดของคณะกรรมการชุมชน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ส่วนระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับความรู้ในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขณะที่เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี และความรู้ของคณะกรรมการชุมชน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

57930299: MAJOR: GENERAL ADMINISTRATION; M.P.A.

(GENERAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: KNOWLEDGE/ ATTITUDES/ COMMUNITY COMMITTEE/
DEVELOPMENT PLAN FOR THREE YEARS

PHRUESAPA SRIJUNDORN: KNOWLEDGE AND ATTITUDES OF
THE COMMUNITY TOWARDS THE THREE-YEAR DEVELOPMENT PLAN OF
THE MUNICIPALITY IN BANGPHRA, SRIRACHA, CHONBURI. ADVISOR: KANJANA
BOONYOUNG, Ph.D. 101 P. 2016.

This research aims to study the knowledge and attitudes of the community towards the three-year development plan of the Municipality of Bangphra, Sriracha, Chonburi, and to study the relationship between knowledge and attitudes of the community committee about the three-year development plan by gender, age, terms of tenure, education level as well as the relationship between knowledge and attitudes of the community committee at Sriracha, Chonburi. The population of this study includes the community of 90 people. The statistical tools used to analyze the data were frequency, percentage, mean and standard deviation.

The statistical correlation test used was Pearson's Chi-square test.

The results of the research found that the Community Board has knowledge of the three-year development plan of the Municipality of Bangphra, Sriracha, Chonburi, at a moderate level. Their attitudes were at a good level. Gender, age, education level of the community were not related to knowledge of the development plan. The official board's length of service was related to knowledge of the three-year development plan when the level of statistical significance is set at .05. Gender, age, educational level, and term of tenure were not related to the attitudes of the community towards the development plan. There was no relationship between and community attitudes towards the three-year development plan of the Municipality of Bangphra, Sriracha, Chonburi.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	6
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ.....	15
ระเบียบเทศบาลตำบลบางพระว่าด้วยคณะกรรมการชุมชน พ.ศ. 2550.....	24
ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548.....	26
แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ.....	28
ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลบางพระ ระยะ 25 ปี (พ.ศ. 2551-2575).....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4 ผลการวิจัย.....	55
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	56
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำ แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี.....	59
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำ แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี.....	63
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของ คณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี กับเพศ อายุ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษาสูงสุด.....	72
ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของ คณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี.....	77
5 สรุปผลวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	79
สรุปผลวิจัย.....	79
อภิปรายผล.....	80
ข้อเสนอแนะ.....	84
บรรณานุกรม.....	87
ภาคผนวก.....	92
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	101

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	การคัดเลือกตัวแปรที่เกี่ยวกับความรู้..... 45
2	การจำแนกตัวแปร (ความรู้)..... 48
3	การตรวจให้คะแนน (ความรู้)..... 50
4	การตรวจให้คะแนน (ทัศนคติ)..... 51
5	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลทั่วไป..... 56
6	จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามความรู้ในการจัดทำ แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี..... 59
7	จำนวนและร้อยละของระดับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำ แผนพัฒนาสามปี..... 62
8	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และอันดับ ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี..... 63
9	จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชนต่อระดับทัศนคติในการจัดทำ แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี..... 71
10	จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามเพศและระดับความรู้ ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี..... 72
11	จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามอายุและระดับความรู้ ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี..... 72
12	จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง และระดับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี..... 73
13	จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด และระดับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี..... 74
14	จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามเพศและระดับทัศนคติ ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี..... 74
15	จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามอายุและระดับทัศนคติ ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี..... 75
16	จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง และระดับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี..... 75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
17	จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด และระดับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี.....	76
18	ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำ แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี.....	77
19	สรุปการทดสอบสมมติฐาน.....	77

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เทศบาลมีหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขปรับปรุงจนถึงฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และกฎหมายอื่นที่มอบหมายให้เป็นอำนาจของเทศบาลที่ต้องเป็นแกนกลางในการเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน โดยได้กำหนดให้มีหน้าที่สนับสนุนเวทีประชาคมหมู่บ้าน ตำบล ชุมชน และส่งเสริมบทบาทหน้าที่ของประชาคมชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการพัฒนาและการบริหารกิจการพัฒนาของเทศบาล และที่ผ่านมารวมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ได้เน้นให้เทศบาลบริหารงานด้วยความยุติธรรมโปร่งใส เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนสูงสุด มีการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานและการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของเทศบาล เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง (เทศบาลตำบลบางพระ, 2559)

เทศบาลตำบลบางพระได้มีการจัดตั้งชุมชนย่อยขึ้น จนถึงปัจจุบันมีจำนวน 10 ชุมชน เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครอง การแก้ไขปัญหาและการพัฒนาชุมชนของตนเอง มีการจัดทำแผนชุมชนเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนชุมชนของชุมชนต่าง ๆ ในเขตเทศบาล การจัดเวทีประชาคม แผนพัฒนาเทศบาลตำบลบางพระ เพื่อให้ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมกำหนดประเด็นปัญหาความต้องการของประชาชน พร้อมให้ชุมชนเสนอโครงการของชุมชนเพื่อนำมาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2559-2561) เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนให้มีความอยู่ดีกินดีและการทำงานร่วมกัน และเพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และอุดมการณ์การพัฒนาตลอดจนแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาคมและชุมชนอย่างแท้จริง เทศบาลตำบลบางพระจึงได้จัดตั้งคณะกรรมการชุมชนขึ้น โดยการจัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการชุมชนเพื่อปฏิบัติหน้าที่เป็นตัวแทนให้กับประชาชน เป็นองค์กรในการพัฒนาชุมชนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลให้ประชาชนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ สังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในชุมชนและเขตเทศบาล รวมถึงเพื่อให้สอดคล้องกับวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ส่งเสริมความร่วมมือของประชาชนกับเทศบาลในการจัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เป็นผู้นำแกนกลางในการพัฒนาชุมชนแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน เสนอแผนงาน โครงการเพื่อขอความช่วยเหลือจากเทศบาล ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีความสำนึกและร่วมใจกันพัฒนาชุมชน ส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม และสร้างความสามัคคีในชุมชน ซึ่งบทบาทที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ตั้งแต่การประชุมประชาคมแผนชุมชนไปจนถึงการประชุมประชาคมแผนตำบล ซึ่งก็ได้นำเสนอปัญหาความต้องการของชุมชน ทำให้เทศบาลสามารถจัดทำแผนพัฒนาสามปี ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และได้รับความร่วมมือจากคณะกรรมการชุมชนทุกชุมชน เป็นอย่างดี (เทศบาลตำบลบางพระ, 2559)

จากความสำคัญของคณะกรรมการชุมชนที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อนำผลการศึกษาเสนอต่อผู้บริหารในการใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่นนำไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงการวางแผนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษาสูงสุดกับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษาสูงสุดกับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. เพศของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับความรู้ต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
2. อายุของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับความรู้ต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
3. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับความรู้ต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
4. ระดับการศึกษาสูงสุดของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับความรู้ต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
5. เพศของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
6. อายุของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
7. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
8. ระดับการศึกษาสูงสุดของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
9. ความรู้กับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีมีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ระเบียบการจัดทำแผนพัฒนาสามปี และระดับทัศนคติเกี่ยวกับขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่

1. เพศ
2. อายุ

3. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ ความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชน ต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ขอบเขตด้านพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย

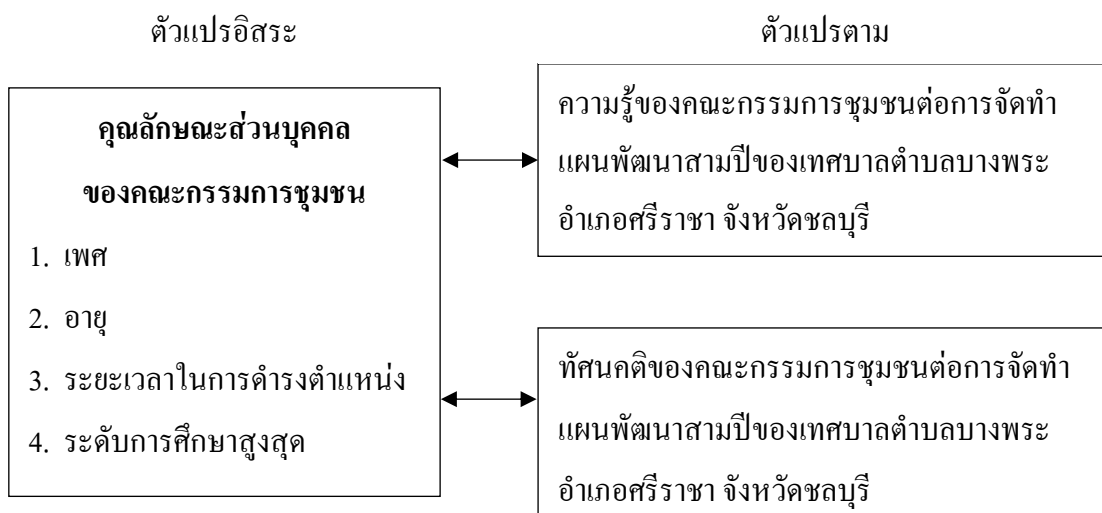
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการชุมชนที่มีภูมิลำเนา อยู่ในเขตเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 10 ชุมชน จำนวน 90 คน (กองสวัสดิการสังคม เทศบาลตำบลบางพระ ณ วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2559)

ขอบเขตด้านเวลา

ผู้วิจัยได้เริ่มศึกษาตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559 รวมระยะเวลาในการศึกษาทั้งสิ้น 5 เดือน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชน ต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัย ได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับระดับความรู้ ความเข้าใจของ Quinn (อ้างถึงใน สำนักงาน ก.พ.ร. และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2548, หน้า 16) และแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติของศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545, หน้า 138) รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2) ซึ่งแสดงความเกี่ยวข้องระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับความรู้และทัศนคติ ซึ่งจะเป็นแนวทาง ในการสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษาและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล กับความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาล ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรที่จะทำการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความรู้ หมายถึง ความเข้าใจของคณะกรรมการชุมชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ได้แก่ ขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี และระเบียบการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของคณะกรรมการชุมชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งอาจเป็นไปในทางยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ ซึ่งในงานวิจัยชิ้นนี้ หมายถึง ขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี และความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ชุมชน หมายถึง ชุมชนในเขตเทศบาลตำบลบางพระ จำนวน 10 ชุมชน ที่เทศบาลตำบลบางพระจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย

คณะกรรมการชุมชน หมายถึง ตัวแทนของสมาชิกชุมชน ซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากสมาชิกชุมชนในเขตเทศบาลตำบลบางพระ และได้รับการแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรีเพื่อบริหารงานของชุมชนในเขตเทศบาล ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการชุมชนชุมชนละ 9 คน

แผนพัฒนาสามปี หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า ครอบคลุมระยะเวลาสามปี โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี

ขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี หมายถึง ขั้นตอนการเตรียมการจัดทำแผน
 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์
 ขั้นตอนการจัดทำร่างแผนพัฒนาสามปี ขั้นตอนการพิจารณาอนุมัติให้ความเห็นชอบ
 และประกาศใช้แผนพัฒนาสามปี

กระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี หมายถึง การทำประชาคม
 ระดับชุมชนและระดับตำบล ให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา
 ความต้องการ เสนอโครงการที่เกินศักยภาพของชุมชนเพื่อบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี

ความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี หมายถึง การให้ความสำคัญกับ
 ความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และความเชื่อมโยงกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี
 โดยคำนึงถึงความสำคัญของปัญหาความเร่งด่วน รวมถึงสถานะทางการเงินการคลัง ทำให้เทศบาล
 มีทิศทางการพัฒนาตรงตามความต้องการของประชาชน ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
 และเกิดประโยชน์สูงสุด

ระเบียบการจัดทำแผนพัฒนาสามปี หมายถึง ระเบียบที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนพัฒนา
 สามปี ได้แก่ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

สามารถนำผลการศึกษาเสนอต่อผู้บริหารในการใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับ
 การพัฒนาท้องถิ่นนำไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงการวางแผนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
2. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
3. ระเบียบเทศบาลตำบลบางพระว่าด้วยคณะกรรมการชุมชน พ.ศ. 2550
4. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548
5. แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ
6. ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลบางพระ ระยะ 25 ปี (พ.ศ. 2551-2575)
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

ความหมายของความรู้ความเข้าใจ

เขาวดี วิบูลย์ศรี (2540, หน้า 99) กล่าวว่า การวัดความรู้ นั้น เป็นการวัดความสามารถของบุคคลในการระลึกนึกถึงเรื่องราว หรือสิ่งที่เคยเรียนมาแล้วซึ่งคำถามที่ใช้ในระดับนี้ คือ ความจำ

ความรู้ ความเข้าใจ คือ สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ สิ่งที่สั่งสมมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติองค์วิชาในแต่ละสาขา ตามที่พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 395) ได้ให้ความหมายไว้ และ Bloom (1980 อ้างถึงใน ศิพล รื่นใจชน, 2549, หน้า 10) ได้จำแนกความหมายระหว่างความรู้ ความเข้าใจ เพื่อประโยชน์ในการสื่อความหมายไว้ ดังนี้

ความรู้ หมายถึง พฤติกรรมและสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเน้นการจำ ไม่ว่าจะเป็นเป็นการระลึกถึงหรือระลึกได้ก็ตาม เป็นสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากการเรียนรู้ โดยเริ่มต้น

จากการรวบรวมสาระต่าง ๆ จนกระทั่งพัฒนาไปสู่ขั้นที่มีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้น โดยความรู้นี้อาจแยกออกเป็นความรู้เฉพาะสิ่ง และความรู้เรื่องสากล เป็นต้น

ความเข้าใจ เป็นขั้นตอนที่สำคัญของการสื่อความหมายโดยอาศัยความสามารถทางสมอง และทักษะ ซึ่งอาจจะกระทำได้โดยการใช้ปากเปล่า ข้อเขียน ภาษา หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ โดยการทำความเข้าใจนั้นอาจไม่มีผลสมบูรณ์เสมอไป สำหรับพฤติกรรมความเข้าใจ แบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ คือ การแปลความ การตีความ และการสรุปอ้างอิง ซึ่งมีความสอดคล้องกับที่สิพล รื่นใจชน (2549) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความรู้ ตามพจนานุกรมทางการศึกษา (Dictionary of education) ของ Good (1973 อ้างถึงใน สุดสุดา อธิปัญจพงษ์, 2554, หน้า 9) ว่าเป็นข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์และรายละเอียดต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับและเก็บรวบรวมสะสมไว้ และใกล้เคียงกับความหมายที่ Bloom (n.d. อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภากาล, 2550, หน้า 15-16) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการระลึกถึงเฉพาะเรื่อง ระลึกถึงวิธีการ กระบวนการหรือสภาพการณ์ต่าง ๆ โดยเน้นความจำ และสมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2538 อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภากาล, 2550, หน้า 14-15) ได้ให้ความหมายของความรู้ หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง เหตุการณ์ รายละเอียดต่าง ๆ ที่เกิดจากการสังเกต การศึกษา ประสบการณ์ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคม ความรู้พื้นฐานหรือภูมิหลังของแต่ละบุคคล ที่บุคคลได้จดจำหรือเก็บรวบรวมไว้และสามารถแสดงออกมาในเชิงพฤติกรรมที่สังเกตหรือวัดได้

Ronsenberg and Hovland (1960 อ้างถึงใน ยุทธนา ทรัพย์สมบูรณ์, 2538, หน้า 25) อธิบายว่า ความรู้ความเข้าใจ ได้แก่ ความเชื่อ หรือความนึกคิด (Concept) หรือการสำเนียง (Conception) ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปทั้งทางดีและไม่ดี ความรู้ความเข้าใจนี้เป็นสิ่งที่ถ่ายทอดจากกลุ่มสังคมสู่ตัวบุคคล

ไพศาล ชโนวรรณ (2547, หน้า 14-15) กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจว่า ความรู้ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ และ โครงสร้างที่เกิดขึ้นจากการศึกษา ค้นคว้า หรือเป็นความรู้เกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ หรือบุคคล ซึ่งได้จากการสังเกต ประสบการณ์ หรือรายงาน การรับรู้ข้อเท็จจริงเหล่านี้ต้องชัดเจน และต้องอาศัยเวลา

ธาริยา เสาวรัญ (2542, หน้า 8) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ที่นักวิชาการ ได้ให้คำอธิบายแตกต่างกันไปว่า ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริง เป็นสิ่งที่ได้รับการเรียนรู้ การค้นพบ หรือประสบการณ์ เป็นข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับบางเรื่อง ความรู้เป็นเรื่องเกี่ยวกับระดับ การระลึกถึงสิ่งเฉพาะและขบวนการต่าง ๆ ซึ่งเป็นพฤติกรรมขั้นต้นเกี่ยวกับการจำได้ ระลึกได้ ความรู้ยู่ในเรื่องขบวนการทางจิตวิทยาของความจำ เป็นขบวนการเชื่อมโยงเกี่ยวกับการจัดระเบียบใหม่ เมื่อมีความรู้แล้วจะมีความสามารถทางปัญญา ได้แก่ ความเข้าใจ การนำไปใช้

การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผลได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เป็นสำคัญ

ไพศาล หวังพานิช (ม.ป.ป. อ้างถึงใน สุกัญญา บุตรอำคา, 2544, หน้า 20) กล่าวว่า “ความรู้” หมายถึง บรรดาข้อเท็จจริง หรือรายละเอียดของเรื่องราวอันเป็นประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งสะสมและถ่ายทอดสืบต่อกันไป ส่วนความเข้าใจนั้นหมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ ความจำไปดัดแปลงปรับปรุง เพื่อให้สามารถจับใจความอธิบาย หรือเปรียบเทียบย่อเรื่องราว ความคิด ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ได้

สุนันท์ ศัลโกสม (ม.ป.ป. อ้างถึงใน สุกัญญา บุตรอำคา, 2544, หน้า 20) ได้กล่าวถึง ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการรักษาไว้ ซึ่งข้อเท็จจริงเรื่องราวรายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจน ประสบการณ์ทั้งหมดของผู้เรียน และในด้านความเข้าใจนั้น ได้กล่าวว่า หมายถึงความสามารถ ในการเก็บรวบรวมความรู้ และขยายความรู้ความจำนั้นให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล

สุวรี ศิวแพทย์ (2549) ความรู้ หมายถึง การได้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริง รูปแบบ วิธีการ กฎเกณฑ์แนวปฏิบัติสิ่งของ เหตุการณ์ หรือบุคคล ซึ่งได้จากการสังเกต ประสบการณ์ หรือจากสื่อต่าง ๆ ประกอบกัน ความรู้จึงเป็นความสามารถในการใช้ข้อเท็จจริง หรือความคิด ความหยั่งรู้หยั่งเห็น หรือสามารถเชื่อมโยงความคิดเข้ากับเหตุการณ์

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533, หน้า 120) กล่าวว่า บุคคลส่วนมากจะรับรู้เบื้องต้น ผ่านประสบการณ์แล้วจัดระบบเป็น โครงสร้างของความรู้ผสมผสานระหว่างความจำกับ สภาพจิตวิทยา ความรู้จึงเป็นความจำที่เลือกสรรให้สอดคล้องกับสภาพจิตใจของตน ซึ่งความรู้ ทำให้ผู้เรียนได้รู้ถึงความสามารถในการจำ และรำลึกถึงเหตุการณ์ และประสบการณ์ที่เคยพบ มาแล้ว ซึ่งได้แยกการประเมินระดับความรู้ไว้ 6 ระดับ ดังนี้

1. ระดับที่ระลึกได้ (Recall) เป็นระดับที่มีความสามารถในการดึงข้อมูลออกมา จากความจำได้
2. ระดับที่รวบรวมสาระสำคัญได้ (Comprehensive) เป็นระดับที่สามารถทำบางสิ่ง บางอย่างได้มากกว่าการจำเนื้อหาที่ได้รับ สามารถเขียนข้อความด้วยถ้อยคำของตนเอง สามารถ แสดงให้เห็นได้ด้วยภาพ ให้ความหมายแปลความ และเปรียบเทียบความคิดอื่น ๆ หรือคาดคะเน ผลที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้
3. ระดับของการนำไปใช้ (Application) สามารถนำเอาข้อเท็จจริง และความคิดเห็น ที่เป็นนามธรรม ไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
4. ระดับของการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นระดับที่สามารถให้ความคิดในรูปของการนำ ความคิดมาแยกส่วนเป็นประเภทหรือการนำข้อมูลมาประกอบกันเพื่อปฏิบัติของตนเอง

5. ระดับของการสังเคราะห์ (Analysis) คือ การนำเอาข้อมูล แนวความคิด มาประกอบกัน แล้วนำไปสู่การสร้างสรรค์ที่ต่างจากเดิม

6. ระดับการประเมิน (Evaluation) คือ ความสามารถในการใช้ข้อมูลเพื่อตั้งเกณฑ์ การรวบรวมผล และวัดข้อมูลตามมาตรฐานเพื่อให้ตั้งข้อตัดสินถึงระดับของประสิทธิผล ของกิจกรรมแต่ละอย่าง

Davenport and Prusak (1998 อ้างถึงใน พรธิดา วิเชียรปัญญา, 2547, หน้า 20) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้ หมายถึง ส่วนผสมของกรอบประสบการณ์ คุณค่า สารสนเทศที่เป็น สภาพแวดล้อมและกรอบการทำงานสำหรับการประเมินและรวมกันเป็นประสบการณ์ และสารสนเทศใหม่

Yamazaki (n.d. อ้างถึงใน สำนักงาน ก.พ.ร. และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2548, หน้า 8) ให้ความหมายของความรู้ว่า เป็นสารสนเทศที่ผ่านกระบวนการคิดเปรียบเทียบเชื่อมโยงกับ ความรู้อื่น จนเกิดเป็นความเข้าใจและนำไปใช้ประโยชน์ในการสรุปและตัดสินใจใน สถานการณ์ต่าง ๆ โดยไม่จำกัดช่วงเวลา

วิจารณ์ พานิช (2548, หน้า 5-6) ได้กล่าวว่า “ความรู้” นั้น มีหลายนัยและหลายมิติ คือ

1. ความรู้ คือ สิ่งที่น่าไปใช้จะไม่หมดหรือสึกหรอแต่จะยิ่งงอกเงยหรืองอกงามขึ้น
2. ความรู้ คือ สารสนเทศที่น่าไปสู่การปฏิบัติ
3. ความรู้เกิดขึ้น ณ จุดที่ต้องการใช้ความรู้
4. ความรู้เป็นสิ่งที่ขึ้นกับบริบทและกระตุ้นให้เกิดขึ้น โดยความต้องการ

ซึ่งในยุคแรก ๆ ของการพัฒนาศาสตร์ด้านการจัดการความรู้ มองว่าความรู้มาจากการจัดระบบและตีความสารสนเทศ (Information) ตามบริบท ซึ่งสารสนเทศก็ได้มาจากการประมวลข้อมูล (Data) ดังนั้น ความรู้จะไม่มีประโยชน์เลยถ้าไม่นำไปสู่การกระทำ หรือการตัดสินใจ

กล่าวโดยสรุป ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง การได้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริง รายละเอียดต่าง ๆ รูปแบบ วิธีการ กฎเกณฑ์ แนวปฏิบัติ ความทรงจำในเรื่องราว และความสามารถ ในการนำความรู้ที่เก็บรวบรวมมาใช้ดัดแปลง อธิบาย เปรียบเทียบในเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างมีเหตุผล ซึ่งได้จากการสังเกต ประสบการณ์ หรือจากสิ่งต่าง ๆ ประกอบกัน และความรู้ความเข้าใจเป็นสิ่งที่ เกี่ยวข้องโดยตรงและรวมถึงการนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ตามขั้นตอน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ ดังนั้น ความรู้จึงมีความสำคัญสำหรับ คณะกรรมการชุมชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี เนื่องจากถ้าหากกรรมการชุมชนไม่มีความรู้

ในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี แล้วก็จะส่งผลให้คณะกรรมการชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีตามหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติเท่านั้น ไม่ได้เกิดจากการที่คณะกรรมการชุมชนเล็งเห็นถึงความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีอย่างแท้จริง และเมื่อคณะกรรมการชุมชนไม่มีความรู้ในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีก็จะทำให้ไม่สามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้องในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีแก่ประชาชนในชุมชนของตนเองได้ จึงต้องมีการส่งเสริมการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปีแก่คณะกรรมการชุมชนเพื่อให้คณะกรรมการชุมชนเกิดความตระหนักในการร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาสามปี เล็งเห็นถึงความสำคัญ และเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ทำให้สามารถให้ข้อมูลกับประชาชนในชุมชนได้อย่างถูกต้อง

ระดับความรู้ ความเข้าใจ

ระดับความรู้ ความเข้าใจ ของแต่ละบุคคลจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องและแนวทางในการลำดับความสำคัญ ซึ่ง Bloom (n.d. อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภากาล, 2550, หน้า 15-16) ได้แบ่งระดับความรู้ความสามารถทางด้านสติปัญญา (Cognitive domain) ออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) เป็นขั้นแรกของพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความสามารถในการจดจำ อาจจะได้โดยการนึกได้ มองเห็น ได้ยิน หรือ ได้ฟัง ความรู้ในขั้นนี้ประกอบด้วยความจำกัความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ปัญหา มาตรฐาน เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่าความรู้นี้เป็นเรื่องราวของการจดจำได้หรือระลึกได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดที่ซับซ้อน และไม่ต้องใช้สมองมากนัก ดังนั้น การจำได้หรือระลึกได้จึงเป็นกระบวนการที่สำคัญทางจิตวิทยา และเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินผล ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ได้ความคิด และความสามารถด้านสมองเพิ่มมากขึ้น

2. ความเข้าใจ (Comprehensive) เป็นพฤติกรรมขั้นต่อมาจากความรู้ ขั้นตอนนี้จะต้องใช้ความสามารถทางสมองและทักษะในขั้นสูงจนถึงระดับของ “การสื่อความหมาย” ซึ่งอาจทำได้ทั้งที่เป็นการใช้ปากเปล่า ข้อเขียน ภาษา หรือการใช้สัญลักษณ์ มักเกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้รับทราบข่าวสารต่าง ๆ แล้ว โดยการฟัง เห็น อ่าน หรือเขียน ความเข้าใจนี้อาจแสดงออกในรูปของการใช้ทักษะหรือการแปลความหมายต่าง ๆ เช่น การบรรยายข่าวสาร โดยใช้คำพูดของตนเอง หรือการแปลความหมายจากภาษาหนึ่ง ไปยังอีกภาษาหนึ่ง โดยคงความหมายเดิมไว้ หรืออาจเป็นการแสดงความคิดหรือใช้ข้อสรุปหรือการคาดคะเนได้เช่นกัน

3. การนำความรู้ไปใช้ (Application) ความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ เป็นพฤติกรรมขั้นที่สาม ซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถหรือทักษะทางด้านความเข้าใจดังกล่าว

มาแล้ว การนำความรู้ไปใช้นี้กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การแก้ปัญหาตนเอง ซึ่งมีอยู่ 6 ขั้นตอน และเมื่อนำมาพิจารณา จะเห็นว่าความเข้าใจในหลักทฤษฎีวิธีการต่าง ๆ จะถูกนำมาใช้ในการแก้ปัญหา

4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการช่วยแยกภาพรวมออกเป็นส่วน ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้น อาจแบ่งเป็นขั้นย่อย ๆ ได้ 3 ขั้นด้วยกัน

4.1 ความสามารถในการแยกแยะองค์ประกอบของปัญหาออกเป็นส่วน ๆ

4.2 ความสามารถในการเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบ

4.3 ความสามารถในการมองเห็นหลักของการผสมผสานปัญหาที่มีองค์ประกอบย่อย

มากมาย

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) คือ ความสามารถในการนำเอาส่วนประกอบย่อยหลาย ๆ ส่วนมารวมกันเข้าเป็นกรอบโครงสร้างที่แน่ชัด โดยทั่วไปแล้วการนำเอาประสบการณ์ในอดีตมารวมกันกับประสบการณ์ในปัจจุบัน และนำมาสร้างเป็นกรอบที่มีระเบียบแบบแผน เป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์หรือความคิดริเริ่ม จึงต้องมีความเข้าใจในการนำความรู้ไปใช้ในการวิเคราะห์มาประกอบ

6. การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับการให้ค่าต่อความรู้หรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานเป็นส่วนประกอบ ในการประเมินผลมาตรฐานนี้อาจจะอยู่ในทุกขั้นตอนของความสามารถหรือทักษะต่าง ๆ

ตามแนวคิดของ Quinn (n.d. อ้างถึงใน สำนักงาน ก.พ.ร. และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2548, หน้า 16) แบ่งระดับความรู้เป็น 4 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 Know-what (รู้ว่าคืออะไร) เป็นความรู้เชิงรับรู้หรือความรู้ที่ได้รับมาจากการเรียน การเห็นหรือจดจำมีลักษณะเป็นความรู้ในภาคทฤษฎีว่าสิ่งนั้นคืออะไร

ระดับที่ 2 Know-how (รู้ว่าเป็นอย่างไร/ รู้วิธีการ) เป็นความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติให้เข้ากับสภาพแวดล้อม

ระดับที่ 3 Know-why (รู้ว่าทำไม/ รู้เหตุผล) เป็นความเข้าใจที่ลึกซึ้งเชิงเหตุผล ที่สลับซับซ้อนขึ้น ภายใต้อุณหภูมิและสถานการณ์ต่าง ๆ ความรู้ในระดับนี้สามารถพัฒนาได้บนพื้นฐานของประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาและการอภิปรายร่วมกับผู้อื่น

ระดับที่ 4 Care-why (ใส่ใจกับเหตุผล) เป็นความรู้ในลักษณะการสร้างสรรค์ที่มาจากตัวเอง บุคคลที่มีความรู้ในระดับนี้จะมีเจตจำนง แรงจูงใจและการปรับตัวเพื่อความสำเร็จ

ดังนั้น ความหมายของความรู้และความเข้าใจในข้างต้น ได้กล่าวถึงกระบวนการเกิดความรู้ นำไปสู่ความเข้าใจและนำไปใช้ โดยผ่านการวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นไปตามลำดับ

ขั้นตอน อย่างชัดเจน โดยชี้ให้เห็นว่าความรู้เป็นขั้นตอนแรกในการที่สมองรับเอาข้อมูลเข้ามา เก็บไว้ในระบบความจำ จากนั้นขั้นตอนที่สองจึงเป็นเรื่องราวของความเข้าใจในความหมาย ของข้อมูลความรู้ นั้น ๆ จนถึงขั้นถ่ายทอดหรือสื่อความหมายออกมาให้ผู้อื่นรับรู้ต่อไปได้แล้ว จึงมาถึงขั้นนำความรู้ไปใช้จากความเข้าใจด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินผลต่อไป จึงไม่สามารถแยกอธิบายเรื่องความรู้และความเข้าใจ ในการจัดการความรู้ต้องคำนึงถึงระดับ ของความรู้เพื่อก่อให้เกิดการบรรลุผลด้วย

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้

ในแต่ละบุคคลต่างมีความรู้ ความเข้าใจ ในสิ่งต่าง ๆ มากน้อยไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับ สภาพความพร้อมในแต่ละสถานการณ์ซึ่งปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อความรู้ ความเข้าใจที่สำคัญ ซึ่ง Worthington & Grant (n.d. อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภากาล, 2550, หน้า 15-16) ได้อธิบาย เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนหรือระดับการเรียนของนักเรียนที่มีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ พบว่า มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบ 2 ประการ คือ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา และองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา องค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา ได้แก่ องค์ประกอบ ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ครอบครัว และการจงใจ และสรรพคุณ พิพัฒพันธ์ (2538, หน้า 13 อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภากาล, 2550, หน้า 15-16) ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความรู้ไว้ 2 ปัจจัย ที่มีลักษณะคล้ายกัน ดังนี้

3.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย

3.1.1 ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออก เพราะจะทำให้บุคคล มีความรู้และมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุและมีผล

3.1.2 ความเชื่อ หมายถึง ความรู้สึกลึกซึ้งของบุคคล ในการยอมรับต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจแตกต่างกันออกไป

3.1.3 สถานภาพทางสังคม หมายถึง สิทธิและหน้าที่ที่มีต่อผู้อื่น และสังคม

3.1.4 ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและส่งผลต่อ ความคิดเห็น

3.2 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย

3.2.1 ครอบครัว หมายถึง การสะสมความรู้โดยตรง หรือทางอ้อมจากระเบียบ วิถีปฏิบัติ กฎเกณฑ์ และค่านิยมต่าง ๆ ที่กลุ่มได้กำหนดไว้เป็นระเบียบของความประพฤติ และความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมนั้น

3.2.2 กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อบุคคลอย่างมาก เพราะเมื่อบุคคล อยู่ในกลุ่มหรือสังคมใดต้องยอมรับ และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มและสังคมนั้น

3.2.3 สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล

สำหรับปัจจัยและแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ความรู้ ความเข้าใจ แต่ละบุคคลจะมากหรือน้อยอยู่ที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคม ครอบครัว และการจงใจ

4. การวัดความรู้

การวัดความรู้เป็นการวัดความสามารถในการระลึกเรื่องราวข้อเท็จจริงหรือประสบการณ์ต่าง ๆ หรือเป็นการวัดการระลึกประสบการณ์เดิมที่บุคคลได้รับคำสอน การบอกกล่าว การฝึกฝนของผู้สอน รวมทั้งจากตำราจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ด้วยคำถามวัดความรู้แบ่งออกเป็น 3 ชนิด (ไพศาล หวังพานิช, 2526, หน้า 96-104) คือ

1. ถามความรู้ในเนื้อเรื่อง เป็นการถามรายละเอียดของเนื้อหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของเรื่องราวทั้งหลาย ประกอบด้วยคำถามประเภทต่าง ๆ เช่น ศัพท์ นิยม กฎ ความจริง หรือรายละเอียดของเนื้อหาต่าง ๆ

2. ถามความรู้ในวิธีการดำเนินการ เป็นการถามวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ ตามแบบแผน ประเพณี ขั้นตอนของการปฏิบัติงานทั้งหลาย เช่น ถามระเบียบแบบแผน ลำดับขั้น แนวโน้ม การจัดประเภทและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ

3. ถามความรู้รวบยอด เป็นการถามความสามารถในการจดจำข้อสรุป หรือหลักการของเรื่องที่เกิดจากการผสมผสานหลักขณะร่วม เพื่อรวบรวมและย่อลงมาเป็นหลัก หรือหัวใจของเนื้อหานั้น

จำนง พรายแถมแห (2535, หน้า 24-29) กล่าวว่า การวัดความรู้ในส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบ ซึ่งแบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมือประเภทข้อเขียนที่นิยมใช้กันทั่ว ๆ ไป แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. แบบอัตนัย หรือแบบความเรียง โดยให้เขียนตอบเป็นข้อความสั้น ๆ ไม่เกิน 1-2 บรรทัด หรือเป็นข้อ ๆ ตามความเหมาะสม

2. แบบปรนัย แบ่งเป็น

2.1 แบบเติมคำ หรือเติมข้อความให้สมบูรณ์ แบบทดสอบนี้เป็นการวัดความสามารถในการหาคำ หรือข้อความมาเติมลงในช่องว่างของประโยคที่กำหนดให้ถูกต้องแม่นยำ โดยไม่มีคำตอบใดชี้แนะมาก่อน

2.2 แบบถูก-ผิด แบบทดสอบนี้วัดความสามารถในการพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ว่าถูกหรือผิด ใช่หรือไม่ใช่ จากความสามารถที่เรียนรู้มาแล้ว โดยจะเป็นการวัดความจำ

และความคิด ในการออกแบบทดสอบควรต้องพิจารณาถึงข้อความจะต้องชัดเจน ถูกหรือผิดเพียงเรื่องเดียว สั้นกะทัดรัดได้ใจความ และไม่ควรรใช้คำปฏิเสธซ้อน

2.3 แบบจับคู่ แบบทดสอบนี้เป็นลักษณะการวางข้อเท็จจริง เงื่อนไข คำ ตัวเลข หรือสัญลักษณ์ไว้ 2 ด้านขนานกัน เป็นแถวตั้ง 2 แถว แล้วให้อ่านดูข้อเท็จจริงในแถวตั้งด้านหนึ่งว่ามีความเกี่ยวข้องกับ จับคู่ได้พอดีกับข้อเท็จจริงในอีกแถวตั้งหนึ่ง โดยทั่วไปจะกำหนดให้ตัวเลือกในแถวตั้งด้านหนึ่งน้อยกว่าอีกด้านหนึ่ง เพื่อให้ได้ใช้ความสามารถในการจับคู่มากขึ้น

2.4 แบบเลือกตอบ ข้อสอบแบบนี้เป็นข้อสอบที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน เนื่องจากสามารถวัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์และตรวจให้คะแนนได้แน่นอน ลักษณะของข้อสอบประกอบด้วย ส่วนข้อคำถาม และตัวเลือก โดยตัวเลือกจะมีตัวเลือกที่เป็นตัวถูก และตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ผู้เขียนข้อสอบต้องมีความรู้ในวิชานั้นอย่างลึกซึ้ง และรู้วิธีการเขียนข้อสอบ โดยมีข้อควรพิจารณา คือ ในส่วนข้อคำถามต้องชัดเจนเพียงหนึ่งเรื่อง ภาษาที่ใช้กะทัดรัดเหมาะสมกับระดับของผู้ตอบ ไม่ใช้คำปฏิเสธหรือปฏิเสธซ้อนกัน และไม่ควรถามคำถามแบบท่องจำ และในส่วนตัวเลือกควรมีคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียวที่มีความกะทัดรัด ไม่ชี้นำหรือแนะคำตอบ มีความเป็นอิสระจากกัน มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเรียงตามลำดับตามปริมาณหรือตัวเลข ตัวลวงต้องมีความเป็นไปได้ และกำหนดจำนวนตัวเลือก 4 หรือ 5 ตัวเลือก

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติ (Attitude) หมายความว่า สภาพทางจิตของบุคคลที่เกิดจากการเรียนรู้ ในการที่จะตอบสนองต่อบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งในการทำงานชอบหรือไม่ชอบตามปกติแล้วบุคคลจะต้องมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันเสมอ ซึ่งได้มีนักจิตวิทยาหรือกลุ่มผู้ที่ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติ ให้ความหมายไว้หลายความหมาย ดังต่อไปนี้

Triandis (1971 อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2553, หน้า 6) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติเป็นความคิดที่มีความรู้สึกแฝงอยู่ ซึ่งจะกระตุ้นให้เกิดการกระทำต่อสิ่งหนึ่งในสถานการณ์ทางสังคมนั้น โดยทัศนคติมี 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้หรือความคิด (Cognitive) ความรู้สึก (Affective) ซึ่งหมายถึง สิ่งจูงใจให้เกิดพฤติกรรมและความพร้อมที่จะกระทำ (Predisposition to act)

Fishbein (1975 อ้างถึงใน ดารณี พานทอง พาลุสุข และสุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ, 2548, หน้า 37) ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก โอนเอียงที่จะมีปฏิกิริยาเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือนิ่งเฉยต่อ

สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม

Bem (1970 อ้างถึงใน คาร์ณี พานทอง พาลุสุข และสุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ, 2548, หน้า 37) ทักษณคดีเป็นความรู้สึกของคนเราทั้งที่พอใจหรือไม่พอใจต่อสิ่งต่าง ๆ ในสังคม

Newstrom and Devis (2002 อ้างถึงใน ลัดดาวัลย์ สกฤตสุข, 2550, หน้า 13) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกหรือความเชื่อ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้ตัดสินว่า พนักงานรับรู้สภาวะแวดล้อมของพวกเค้าอย่างไร และผูกพันกับการกระทำของพวกเค้า หรือมีแนวโน้มของการกระทำอย่างไร และสุดท้ายมีพฤติกรรมอย่างไร

ศักดิ์ไทย สุรกิจจวรร (2545, หน้า 138) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ คือ สภาวะความพร้อมทางจิตที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ สถานการณ์ต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งและสภาวะความพร้อมทางจิตนี้จะต้องอยู่นานพอสมควร

พงศ์สัมพันธ์ ศรีสมทรัพย์ และปิยะนุช เงินคล้าย (2550, หน้า 75) ได้สรุปความหมายและอธิบายเกี่ยวกับทัศนคติว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกทางใจของแต่ละบุคคลซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ความนึกคิด และความเชื่อของแต่ละบุคคล ความรู้สึกทางใจของแต่ละบุคคลในเรื่องราวใด ๆ จะมีระดับที่แตกต่างกันออกไป ตั้งแต่ระดับที่เป็นความชอบหรือไม่ชอบ ระดับที่เป็นประสบการณ์ที่ได้รับการไตร่ตรองจนถึงระดับที่เป็นการนำไปปฏิบัติ ทัศนคติของบุคคล จึงเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลเกิดความคิดและพฤติกรรมไปในแนวทางใดแนวทางหนึ่ง

เฉลียว บุรีภักดี (2547, หน้า 27) ให้ความหมายว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ทัศนคติที่เรามีต่อสิ่งต่าง ๆ เกิดจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ทั้งสิ้น ดังนั้น จึงอาจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามประสบการณ์ที่รับได้เพิ่มขึ้น แต่กระบวนการเปลี่ยนแปลงอาจจะเร็วหรือช้าแล้วแต่ปัญหา ชนิดทัศนคติ และประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ

Hornby (2001 อ้างถึงใน ชลธชา พลีสิงห์, 2554, หน้า 8) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ คือ วิถีทางที่คุณคิดหรือรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือคนใดคนหนึ่ง และวิถีทางที่คุณประพฤติต่อใครหรือคนใดคนหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณคิดหรือรู้สึกอย่างไร

จากความหมายที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาพทางจิตของบุคคลที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อมก่อให้เกิดพฤติกรรมในการที่จะตอบสนองต่อบุคคลสิ่งของ หรือเหตุการณ์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งในการทำนองว่าชอบหรือไม่ชอบ

องค์ประกอบของทัศนคติ

Triandis (1971 อ้างถึงใน อธิภัทร สายนาคน, 2543, หน้า 24-25) กล่าวถึงองค์ประกอบของทัศนคติไว้ว่า มีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ (The cognitive component) หมายถึง ความรู้ ความเชื่อ และความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด
2. ด้านความรู้สึก (The affective component) หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ความรู้สึกทางบวกหรือทางลบต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด
3. ด้านพฤติกรรม (The behavioral component) หมายถึง แนวโน้ม หรือความพร้อมที่บุคคลจะตอบรับหรือปฏิเสธ

สรุปได้ว่า ทัศนคติมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านความรู้ หมายถึง ความเชื่อถือของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หากบุคคลมีความรู้ สิ่งใดดีหรือความเชื่อต่อสิ่งต่าง ๆ ว่าดี ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น องค์ประกอบที่สองด้านความรู้สึกหมายถึง ปฏิบัติการตอบสนองทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ที่มีต่อวัตถุหรือบุคคลใดหรือสิ่งใด ก็จะทำให้มีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งนั้นและองค์ประกอบที่สามด้านพฤติกรรมหรือการกระทำ หมายถึง บุคคลจะประพฤติหรือปฏิบัติอย่างไรต่อวัตถุหรือกลุ่มบุคคล ในกรณีนี้ความเชื่อและความรู้สึกมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ซึ่งองค์ประกอบแต่ละด้านมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน กล่าวคือ ถ้าคณะกรรมการชุมชนมีทัศนคติที่ดีย่อมเกิดความรู้สึกที่ดีและมีปฏิกิริยาตอบสนองในทางที่ดีต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี เมื่อคณะกรรมการชุมชนเห็นความจำเป็นและความสำคัญและเข้าใจรูปแบบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีแล้ว ก็จะให้ความร่วมมือและเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีมากขึ้นส่งผลให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปีบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ลักษณะของทัศนคติ

เนื่องจากว่า นักจิตวิทยาได้ศึกษาในความหมายที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงควรกล่าวถึงลักษณะรวม ๆ ของทัศนคติที่ทำให้เกิดความเข้าใจทัศนคติให้ดีขึ้น ซึ่งลักษณะของทัศนคติสรุปได้ดังนี้ (ศักดิ์ไทย สุรกีจวรร, 2545, หน้า 138)

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้
2. ทัศนคติดีมีลักษณะที่คงทนถาวรอยู่นานพอสมควร
3. ทัศนคติดีมีลักษณะของการประเมินค่าอยู่ในตัว คือ บอกลักษณะดี-ไม่ดี ชอบ-ไม่ชอบ เป็นต้น
4. ทัศนคติทำให้บุคคลที่เป็นเจ้าของพร้อมที่จะตอบสนองต่อที่หมายของทัศนคติ
5. ทัศนคติบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล บุคคลกับสิ่งของ และบุคคล

กับสถานการณ์ นั่นคือ ทักษคติย่อมมีที่หมายนั่นเอง

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2526 อ้างถึงใน อธิภัทร สายนาค, 2543, หน้า 26) อธิบายถึงลักษณะของทักษะคติที่สำคัญ มีดังนี้

1. ทักษคติ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือการได้รับประสบการณ์ ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ทักษคติ เป็นดัชนีที่ชี้แนวทางการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีทักษะคติที่ดี ก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ในทางตรงกันข้ามถ้ามีทักษะคติที่ไม่ดี ก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าหาโดยการถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้น
3. ทักษคติ สามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลอื่น ๆ ได้ เช่น บิดา มารดา ไม่ชอบบุคคลหนึ่งย่อมมีแนวโน้มทำให้เด็กไม่ชอบบุคคลนั้นด้วย
4. ทักษคติ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทักษะคติเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไป ทักษคติย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

จากแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของทักษะคติ พอจะสรุปได้ว่า ทักษคติเกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาวะแวดล้อม ถ้าเกิดขึ้นแล้วจะมีลักษณะมั่นคงและเปลี่ยนแปลงได้ยาก ทักษคติจะมีบทบาทช่วยให้บุคคลได้ปรับปรุงและพัฒนาตนเอง

การเปลี่ยนแปลงทักษะคติ

Kolesnik (1970 อ้างถึงใน วรรณฤดี แก้วแกมแซ, 2544, หน้า 22) ได้อธิบายการเปลี่ยนแปลงทักษะคติไว้ว่า ทักษคติของบุคคลจะพัฒนาไปได้โดยสาเหตุ 3 ประการด้วยกัน คือ

1. บุคคลมีโอกาสดัดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น
2. เกิดจากการที่บุคคลถ่ายทอดแบบอย่างการกระทำหรือความคิดเห็นของคนอื่นเป็นของตน

3. การที่บุคคลพยายามที่จะสนองความต้องการของตน

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2527 อ้างถึงใน อธิภัทร สายนาค, 2543, หน้า 27) กล่าวว่า ทักษคติของบุคคล แม้จะได้รับการปลูกฝังไว้ในตัวบุคคลอย่างมั่นคงพอสมควรแต่ก็อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามทฤษฎีต่าง ๆ โดยวิธีการ ดังต่อไปนี้

1. การยอมรับตาม ซึ่งเกิดจากอิทธิพลของกลุ่ม
2. การเลียนแบบ ซึ่งเกิดจากการที่บุคคลพึงพอใจในบุคลิกภาพหรือพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

3. ความต้องการที่จะเปลี่ยน ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้และเกิดค่านิยมในบางสิ่งบางอย่างที่ตนเองชื่นชอบ ก็จะเกิดความต้องการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

4. การเปลี่ยนความเชื่อ ซึ่งเกิดจากการทำให้ความเชื่อของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป ก็จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติด้วย

5. การได้รับความรู้

6. การได้รับประสบการณ์ตรง

7. การเปลี่ยนแปลงปทัสถานทางสังคม

8. การใช้วิธีจิตบำบัด

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

Thurstone (1967 อ้างถึงใน วัฒนธนะช วัฒนวรกาญจน์, 2551, หน้า 7-8) ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไว้หลายทฤษฎี ซึ่งผู้ศึกษาจะขอเสนอทฤษฎีต่าง ๆ บางทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีความขัดแย้ง (Theory of cognitive dissonance) เกิดขึ้นเนื่องจากความไม่สอดคล้อง (Dissonance) ขึ้นในตัวบุคคล ความไม่สอดคล้องดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจาก

1.1 รับรู้เหตุการณ์หรือข้อมูลใหม่ที่ขัดแย้งกับทัศนคติและความคิดเห็นเดิมของตน

1.2 ได้รับข้อมูลใหม่ที่คาดไม่ถึง เมื่อเกิดความไม่สอดคล้องกันก็พยายามปรับให้เกิดความสอดคล้อง (Consistency) เพื่อให้มีความคิดสัมพันธ์กับพฤติกรรมหรือเปลี่ยนความคิดให้สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม หรือพยายามหาข้อมูลมาสนับสนุนความคิดของตนเอง เหล่านี้เป็นเหตุที่ทำให้คนเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยนทัศนคติของตนก็ได้

2. ทฤษฎีเสริมกำลัง (Reinforcement theory) ทัศนคติของบุคคลจะเปลี่ยนไปเมื่อบุคคลเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion) ความคิดเห็นใหม่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้เกิดจากการเสริมกำลัง นอกจากนี้ ยังขึ้นอยู่กับความสนใจ ความเข้าใจและการยอมรับ ซึ่งขึ้นอยู่กับสิ่งล่อใจ (Incentive) เพื่อบุคคลนั้นจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น

3. ทฤษฎีการตัดสินทางสังคม (Social judgment theory) ทัศนคติเกิดจาก การเรียนรู้เช่นกัน แต่การเรียนรู้จะสัมพันธ์กับหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคม ประกอบกับการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองร่วมอยู่ด้วย นอกจากนี้ ยังต้องการศึกษาว่ามีความขัดแย้งกับข้อมูลที่ได้รับ ทัศนคติเดิมของบุคคลมีผลทำให้ทัศนคติเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยน และเปลี่ยนไปในทิศทางใด

แม้ว่าทัศนคติจะมีการเปลี่ยนแปลงแต่ก็ยังมีความคงที่แน่นอนพอที่จะกำหนดท่าทีและพฤติกรรมของบุคคลที่ได้จากการศึกษาเรื่องความคงที่ของทัศนคติ (Stability of attitude) ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่ในบางกรณีก็มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมากหรือเปลี่ยนได้ยากมาก นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงของทัศนคดียังขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้ คือ คุณลักษณะของข้อมูล เพศ อายุ

สติปัญญา สิ่งแวดล้อมและประสบการณ์เดิมของบุคคลอีกด้วย

ดังนั้น ทฤษฎีการตัดสินใจทางสังคม (Social judgment theory) จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านเพศ อายุ สติปัญญา สภาพแวดล้อมเดิมของบุคคล เช่น โรงเรียน ครู เพื่อนบ้าน และประสบการณ์ที่บุคคลนั้นเคยได้รับจากแหล่งต่าง ๆ

4. ทฤษฎีการมีส่วนร่วม (Active participatory theory) ผลการวิจัยทางจิตวิทยาสังคมได้เสนอแนะไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทำให้เกิดขึ้นได้ โดยการสร้างสถานการณ์ให้เกิดการมีส่วนร่วมในกลุ่มบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะกลุ่มที่บุคคลมีส่วนร่วมและกลุ่มที่เขาต้องการร่วมด้วย มีผลต่อทัศนคติของบุคคลเป็นอย่างมาก การมีส่วนร่วมในการอภิปรายและการตัดสินใจของกลุ่ม จะช่วยแก้ไขการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงทัศนคติใหม่ถ้ากลุ่มตัดสินใจที่จะยอมรับทัศนคติใหม่ สมาชิกในกลุ่มก็จะยอมรับทัศนคตินั้นด้วย และถ้าบุคคลเปลี่ยนกลุ่มอ้างอิงทัศนคติของบุคคลนั้นก็จะเปลี่ยนแปลงตามกลุ่มไปด้วย

5. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning theory) พฤติกรรมของบุคคลจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใดหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ที่เขาได้รับจากสังคมแวดล้อม สังคมจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล และจะมีปฏิกริยาซึ่งกันและกันเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเสมอระหว่างพฤติกรรมของบุคคล สิ่งที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล (ความคิด อารมณ์ ความคาดหวัง ฯลฯ) และผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นหลังจากบุคคลได้กระทำพฤติกรรมนั้น พฤติกรรมที่จะแสดงออกไป ขึ้นกับการประเมินผลย้อนกลับของพฤติกรรมที่ได้แสดงออกไปแล้ว

การวัดทัศนคติ

เนื่องจากทัศนคติเป็นพฤติกรรมภายใน มีลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งเจ้าตัวเท่านั้นที่ทราบ การวัดทัศนคติโดยตรงจึงทำไม่ได้ แต่โดยที่ทัศนคติมีย่อประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ดังกล่าวมาข้างต้น ดังนั้น การวัดทัศนคติจึงต้องวัดทั้ง 3 องค์ประกอบ ของทัศนคติและต้องวัดเป็นภาพรวม โดยพิจารณาจากกริยาท่าทีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในหลายด้านหลายประการรวมกัน มิใช่วัดจากการกระทำหรือพฤติกรรมเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งของบุคคล (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2542, หน้า 186)

นอกจากนี้ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546, หน้า 252) กล่าวว่า เจตคติก่อนไปทางนามธรรมมากกว่ารูปธรรม เป็นความรู้สึก ความเชื่อของบุคคล ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลง การวัดเจตคติจึงไม่สามารถจะวัดได้โดยตรง แต่วัดได้จากแนวโน้มของบุคคลที่แสดงออกทางภาษาและวัดในรูปของความเห็น การวัดเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดและผู้ใด อาจจะใช้วิธีการสังเกตจากการกระทำ คำพูด การแสดงสีหน้าท่าทาง หรือสัมภาษณ์ ความรู้สึกนึกคิดของเขา แต่แบบวัดหรือเครื่องมือที่นักจิตวิทยานิยมใช้กันมาก จะอยู่ในรูปของแบบสอบถามหรือแบบสำรวจ เรียกว่า แบบวัด

ทางเจตคติ ในการวัดนั้นควรมีข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. การศึกษาเจตคติ เป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีลักษณะคงเส้นคงวาหรืออย่างน้อยก็เป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่จะไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาหนึ่ง
2. เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดเจตคติจึงเป็นการวัดทางอ้อม จากแนวโน้มที่บุคคลแสดงออก หรือพฤติกรรมที่มีแบบแผนคงที่
3. การศึกษาเจตคติของบุคคล มิใช่แต่เป็นการศึกษาทิศทางเจตคติของบุคคลเท่านั้น แต่ต้องศึกษาถึงระดับความมากน้อย หรือความเข้มของเจตคตินั้นด้วย

หลักการวัดทัศนคติ

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ (2542, หน้า 186) กล่าวไว้ว่า การวัดทัศนคติมีหลักการเบื้องต้น 3 ประการ ดังนี้

1. เนื้อหา (Content) การวัดทัศนคติต้องมีสิ่งเร้าไปกระตุ้นให้มีกิริยาทำที่ออกมาโดยสิ่งเร้าทั่วไป ได้แก่ เนื้อหาที่ต้องการวัด เช่น ต้องการวัดทัศนคติต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัว ซึ่งได้แก่ การเลือกคู่ครอง อายุแรกสมรส ระยะการมีบุตรคนแรกและคนต่อไป ขนาดครอบครัว และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
2. ทิศทาง (Direction) การวัดทัศนคติโดยทั่วไปกำหนดให้ทัศนคติมีทิศทางเป็นเส้นตรงและต่อเนื่องกันในลักษณะซ้าย-ขวา หรือบวก-ลบ กล่าวคือ เริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่งและลดความเห็นด้วยลงเรื่อย ๆ จนถึงมีความรู้สึกเฉย ๆ และลดต่อไปเป็นไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งเป็นไปในเส้นตรงเดียวกันและต่อเนื่อง
3. ความเข้ม กิริยาทำที่หรือความรู้สึกที่แสดงออกต่อสิ่งเร้านั้น ๆ มีปริมาณมากน้อยแตกต่างกัน ถ้ามีความเข้มสูงไม่ว่าจะไปในทิศทางใดก็ตามจะมีความรู้สึกหรือกิริยาทำที่รุนแรงมากกว่าที่มีความเข้มเป็นกลาง

มาตรวัดทัศนคติ (Attitude scale) เครื่องมือสำหรับใช้วัดทัศนคติ เรียกว่า มาตรวัดทัศนคติ ซึ่งเป็นระบบประเมินค่า (Rating scale) นักจิตวิทยาสังคม นิยมที่จะใช้เครื่องมือวัดทัศนคติใน 2 ลักษณะ คือ วัดทิศทาง (Direction) คือ การประเมินทัศนคติในทิศทางบวกหรือลบ ซึ่งหมายถึงดีกับเลว เช่น เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ชอบ ไม่ชอบ เป็นต้น และวัดเพื่อให้ได้ปริมาณของทัศนคติ (Magnitude) หมายถึง ความเข้มข้นรุนแรงของทัศนคติที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ ว่ามากน้อยเพียงไร เช่น มาก ปานกลางน้อย เกือบ เฉย ๆ รัก

มาตรวัดทัศนคติที่นิยมใช้และรู้จักแพร่หลายมี 3 ชนิด ได้แก่ มาตรวัดแบบเทอร์สต์ โตน (Thurstone's type scale) มาตรวัดแบบของลิเคิร์ต (Likert scale) และมาตรวัดของออสกู๊ด (Osgood scale) ซึ่งมาตรวัดทัศนคติแต่ละแบบมีทั้งข้อดีและข้อจำกัด และเหมาะสำหรับการวัดทัศนคติ

ในลักษณะที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเลือกใช้มาตรวัดทัศนคติประเภทใดก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และความจำกัดของการวิจัย (พวงรัตน์ ทีวีรัตน์, 2540, หน้า 106-108) ซึ่งมาตรวัดทัศนคติ แต่ละลักษณะ มีรายละเอียด ดังนี้

1. มาตรวัดแบบของเทอร์สโตน (Thurstone's type scale) เป็นการกำหนด ช่วงความรู้สึกของคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง 11 ช่วง จากน้อยที่สุดจนถึงมากที่สุด แต่ละช่วง มีระยะห่างเท่า ๆ กัน ข้อความที่บรรจุลงในมาตรวัดจะต้องนำไปให้ผู้ตัดสินใจเลือกว่าควรอยู่ในตำแหน่งใดของมาตรวัดแต่ละข้อความ อาจจะต้องมีข้อความประมาณ 20 ข้อความหรือมากกว่า เล็กน้อย

2. มาตรวัดแบบของลิเคิร์ต (Likert scale) เป็นการวัดระดับความคิดเห็นของคน แบ่งออกเป็น 5 ช่วง หรือ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข้อความที่บรรจุในมาตรวัดจะเป็นการวัดความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดี (บวก) และในทางที่ไม่ดี (ลบ) และมีจำนวนพอ ๆ กัน ข้อความเหล่านี้ควรมีประมาณ 18-20 ข้อความ

3. มาตรวัดของออสกู๊ด (Osgood scale) เป็นมาตรวัดที่ใช้คำคุณศัพท์มาอธิบาย ความหมายของสิ่งเร้า โดยมีคุณสมบัติตรงข้ามกันเป็นขั้วของมาตรวัด คำคุณศัพท์ที่ใช้ ในการอธิบายคุณลักษณะของสิ่งเร้านี้ สามารถอธิบายได้ 3 องค์ประกอบ คือ

3.1 องค์ประกอบด้านประเมินค่า เป็นองค์ประกอบที่แสดงออกด้านคุณค่า คำคุณศัพท์ที่ใช้อธิบาย เช่น ชั่ว-ดี จริง-เท็จ ฉลาด-โง่ สวย-น่าเกลียด เป็นต้น

3.2 องค์ประกอบด้านศักยภาพ เป็นองค์ประกอบที่แสดงถึง กำลัง อำนาจ เช่น แข็งแรง-อ่อนแอ หนัก-เบา หนา-บาง หยาบ-ละเอียด เป็นต้น

3.3 องค์ประกอบด้านกิจกรรม เป็นคุณศัพท์ที่แสดงถึงลักษณะกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ช้า-เร็ว เฉื่อยชา-กระตือรือร้น เป็นต้น

ประโยชน์ของการวัดทัศนคติ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523 อ้างถึงใน วัฒนธรรณัช วัฒนวรกาญจน์, 2551, หน้า 10-11) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดทัศนคติเอาไว้ ดังต่อไปนี้

1. วัดเพื่อทำนายพฤติกรรม เนื่องจากทัศนคติต่อสิ่งใด ๆ ของบุคคล ย่อมเป็น เครื่องแสดงว่าเขามีความรู้สึกด้านที่ดีหรือไม่ดีเกี่ยวกับสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด และเขามีความรู้สึก ชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นเพียงใด ทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งนั้น จึงเป็นเครื่องหมายทำนายว่า บุคคลนั้น จะมีการกระทำต่อสิ่งนั้น ๆ ไปในทำนองใดด้วย ฉะนั้น การทราบทัศนคติของบุคคลย่อมจะช่วยให้ สามารถทำนายการกระทำของบุคคลนั้น ได้แม้จะไม่ถูกต้องเสมอไป

2. วัดเพื่อหาทางป้องกัน การที่บุคคลจะมีทัศนคติอย่างไรนั้นเป็นสิทธิส่วนบุคคล แต่การอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสังคมย่อมจะเป็นไปได้เมื่อพลเมืองมีทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน ซึ่งเป็นทางให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันและไม่เกิดความแตกแยกขึ้นในสังคม ในการประกอบอาชีพบางประเภท มีความจำเป็นจะต้องได้บุคคลที่มีทัศนคติที่เหมาะสมมาเป็นผู้ปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าและเกิดความเป็นธรรมแก่สังคม เช่น แพทย์ ครู ตำรวจ เป็นต้น การทราบทัศนคติของบุคคลล่วงหน้าจะสามารถเลือกสรรบุคคลได้ตามต้องการและยังเป็นการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ด้วย

3. วัดเพื่อการแก้ไข การวัดทัศนคติในบางเรื่อง เช่น การวัดทัศนคติของประชากรเกี่ยวกับนโยบายของชาติที่รัฐบาลกำหนดขึ้นมาว่า ประชากรมีทัศนคติสอดคล้องหรือเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าไม่สอดคล้องกับนโยบายที่กำหนดขึ้นมา ประเทศชาติอาจเกิดความเสียหายขึ้นได้ เมื่อทราบทัศนคตินั้นก่อนก็สามารถหาแนวทางแก้ไขก่อนที่จะเกิดปัญหา

4. วัดเพื่อให้เข้าใจสาเหตุและผล ทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ นั้น เปรียบเหมือนสาเหตุภายใน ซึ่งมีกำลังผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรมต่าง ๆ กัน สาเหตุภายในหรือทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลนั้น อาจได้รับผลกระทบมาจากสาเหตุภายนอกด้วยส่วนหนึ่ง และทัศนคติของบุคคลอาจเป็นเครื่องกรองหรือเครื่องหันเหอิทธิพลของสาเหตุภายนอกที่มีต่อการกระทำของบุคคลนั้นได้ ฉะนั้น การจะเข้าใจอิทธิพลของสาเหตุภายนอกที่มีต่อการกระทำของบุคคลต่าง ๆ ให้ชัดเจน บางกรณีอาจจำเป็นต้องวัดทัศนคติของบุคคลต่าง ๆ ต่อสาเหตุภายนอกนั้นด้วย

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 อ้างถึงใน วัฒนธนัช วัฒนวรกาญจน์, 2551, หน้า 7-8) กล่าวถึง ประโยชน์ของทัศนคติไว้ ดังนี้

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว โดยการจัดรูปหรือจัดระบบสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเขา
2. ช่วยให้มีใจเข้าข้างตัวเอง (Self-esteem) โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเอง
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิกิริยาตอบโต้หรือการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกไปนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งตนนำความพอใจมาให้ หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าทัศนคตินั้น นำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

จะเห็นได้ว่า การวัดทัศนคติสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทัศนคติเป็นเรื่องที่นักจิตวิทยาและนักการศึกษาต่าง ๆ ได้ให้ความสนใจอย่างยิ่ง

เพราะทัศนคติมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของพฤติกรรม

ระเบียบเทศบาลตำบลบางพระว่าด้วยคณะกรรมการชุมชน พ.ศ. 2550

หน้าที่คณะกรรมการชุมชน

เป็นองค์กรในการพัฒนา การแก้ไขปัญหาและสร้างความสามัคคีของชุมชน และมีหน้าที่ช่วยเหลือเทศบาลเกี่ยวกับการดำเนินงานในการจัดบริการสาธารณะในเขตชุมชนตามที่เทศบาลกำหนด เช่น

1. สนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนชุมชน และการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วม กำหนดแนวทางและกิจกรรมพัฒนาชุมชน เพื่อเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาของเทศบาล
2. ส่งเสริมการสนับสนุนให้สมาชิกในชุมชนมีความสำนึกและดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน
3. ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของประชาชนในชุมชน
4. ส่งเสริม พัฒนา บำรุง รักษา ศิลปะ จารีต ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของชุมชน เชื่อมโยงกับสถาบันทางศาสนาและสถานศึกษา
5. ส่งเสริมการประกอบอาชีพของสมาชิกในชุมชน การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชน เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความยากจน
6. ส่งเสริมจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ และกองทุนสำหรับการพัฒนาชุมชน ส่งเสริมความเข้มแข็งของกลุ่มเชื่อมโยงกับการทำมาหาเลี้ยงชีพบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง
7. ส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้มีศักยภาพทางการท่องเที่ยว
8. สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด และสาธารณสุขของชุมชน
9. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการทางสังคมแก่ประชาชนในชุมชน
10. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ด้านสาธารณสุข
11. เสริมสร้างโอกาสและสภาพแวดล้อมในชุมชนให้เอื้อต่อการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในระบบและนอกระบบอย่างต่อเนื่อง
12. อื่น ๆ ตามที่เทศบาลกำหนด

คุณสมบัติ

คุณสมบัติผู้มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการชุมชน

1. มีสัญชาติไทย
2. มีอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปีบริบูรณ์ นับถึงวันเลือกตั้ง
3. เป็นสมาชิกที่ได้อาศัยอยู่ในชุมชนและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในชุมชนติดต่อกันไม่น้อยกว่า 1 ปี นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง
4. เป็นบุคคลที่ประกอบอาชีพสุจริต ไม่ประพฤติตนเป็นภัยต่อสังคม

ผู้มีสิทธิเลือกคณะกรรมการชุมชน

1. มีสัญชาติไทย
2. มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ นับถึงวันเลือกตั้ง
3. เป็นสมาชิกที่ได้อาศัยอยู่ในชุมชนและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในชุมชนติดต่อกันไม่น้อยกว่า 1 ปี นับถึงวันเลือกตั้ง

คณะกรรมการชุมชน

เป็นคณะบุคคลที่ได้รับเลือกจากสมาชิกชุมชนและเทศบาลแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นตัวแทนของประชาชนในเขตแต่ละชุมชน เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของตนเอง และมีบทบาทในการแก้ไขปัญหา โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ สังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในชุมชนและเขตเทศบาล รวมถึงเพื่อให้สอดคล้องกับวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ส่งเสริมความร่วมมือของประชาชนกับเทศบาลในการจัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

โครงสร้างคณะกรรมการชุมชน

แต่ละชุมชนให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง จำนวน 9 คน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี ประกอบด้วยตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

1. ประธานกรรมการชุมชน
2. รองประธานกรรมการชุมชน
3. กรรมการฝ่ายปกครอง
4. กรรมการฝ่ายป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย
5. กรรมการฝ่ายคลัง
6. กรรมการฝ่ายสวัสดิการสังคม
7. กรรมการฝ่ายสาธารณสุข
8. กรรมการฝ่ายการศึกษา

9. กรรมการฝ่ายพัฒนา

10. ฝ่ายอื่น ๆ ที่เทศบาลสมควรกำหนด

วิธีการเลือกกรรมการชุมชน

ให้ผู้มีสิทธิเลือกกรรมการชุมชนเสนอชื่อบุคคลที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม เป็นกรรมการชุมชนต่อที่ประชุมและให้ผู้มีสิทธิเลือกรับรองการเสนอชื่อไม่น้อยกว่า 2 คน ให้ที่ประชุมส่วนใหญ่มีมติเลือกผู้ได้รับเสนอเป็นกรรมการชุมชนตามจำนวน 9 คน และให้เทศบาล ตรวจสอบคุณสมบัติและประกาศแต่งตั้ง เมื่อดำเนินการเลือกกรรมการชุมชนครบทุกชุมชน แล้วให้นายกเทศมนตรีกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการชุมชนภายใน 1 วัน เพื่อคัดเลือก ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการชุมชน ประธานกรรมการชุมชน มาจากการเลือกกันเอง ของกรรมการชุมชน และให้ประธานกรรมการชุมชนเลือกรองประธานกรรมการ เลขานุการ และกรรมการฝ่ายต่าง ๆ

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น พ.ศ. 2548

ระเบียบ ฯ ฉบับนี้ บังคับใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับองค์กรและขั้นตอน ในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีการกำหนดการมีส่วนร่วม ของประชาชน ไว้ในขั้นตอนและองค์ประกอบของคณะกรรมการจัดทำแผน ดังนี้

องค์กรในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

1. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีบทบาทหน้าที่หลัก ในการกำหนดแนวทางพัฒนาท้องถิ่น มีองค์ประกอบเป็นไตรภาคี (ไม่น้อยกว่า 16 คน)

1.1 ภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 7-9 คน (ผู้บริหารท้องถิ่น, รองนายก ฯ ทุกคน, สมาชิกสภาท้องถิ่น 3 คน, ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

1.2 ภาคราชการไม่น้อยกว่า 3 คน (ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก)

1.3 ภาคประชาชน 6-9 คน (ประชาคมเลือกกันเอง 3-6 คนและผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ผู้บริหารคัดเลือก 3 คน)

2. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นคณะกรรมการสนับสนุน การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการจัดทำร่างแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับ แนวทางการพัฒนาที่คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นกำหนด มีองค์ประกอบเป็นองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นกับภาคประชาสังคม (ไม่น้อยกว่า 6 คน)

2.1 ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, หัวหน้าส่วนการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหัวหน้าส่วนที่มีหน้าที่จัดทำแผน, นักวิเคราะห์นโยบายและแผนหรือพนักงานที่ได้รับมอบหมาย

2.2 ภาคประชาชน 3 คน (ประชาคมเลือกกันเองให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี และอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่นส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องและแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมา กำหนดแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยนำข้อมูลพื้นฐานจากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลแผนชุมชนมาประกอบด้วย

2. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นรวบรวมแนวทางและข้อมูล นำมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

3. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

4. ผู้บริหารท้องถิ่น พิจารณานุมัติร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อไป

การจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับประชาคมท้องถิ่นกำหนดประเด็นหลักการพัฒนาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา รวมทั้งสอดคล้องกับปัญหา ความต้องการของประชาคมและชุมชน โดยให้นำข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

2. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นรวบรวมประเด็นหลักการพัฒนา ปัญหาความต้องการ และข้อมูลมาจัดทำร่างแผนพัฒนาสามปี แล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

3. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาสามปีเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น
4. ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาสามปี และประกาศใช้แผนพัฒนา

สามปี

5. สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาสามปีต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ความเห็นชอบก่อนแล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาสามปีต่อไป

แผนพัฒนาสามปีให้จัดทำและทบทวนให้เสร็จภายในเดือนมิถุนายนก่อนปีงบประมาณประจำปีถัดไป

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

1. ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น (จำนวน 11 คน) ประกอบด้วย

1.1 สภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3 คน และหัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเองจำนวน 2 คน) 5 คน

1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ผู้บริหารคัดเลือก) 2 คน

1.3 ภาคประชาชน (ประชาคมคัดเลือกกันเอง) 2 คน

1.4 ผู้ทรงคุณวุฒิ (ผู้บริหารคัดเลือก) 2 คน

2. ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการทำหน้าที่ประธาน และเลขานุการกันเอง

3. คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้

แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ

การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ (เทศบาลตำบลบางพระ, 2559) เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เทศบาลสามารถปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพราะการวางแผนเอาไว้ล่วงหน้าเป็นการกำหนดทิศทางการดำเนินงานและใช้ทรัพยากร (คน เงิน วัสดุอุปกรณ์) ที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและสามารถแก้ไขปัญหา ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเต็มศักยภาพ

การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลเป็นการนำแผนงาน โครงการของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองเทศบาล ซึ่งได้กำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายการพัฒนาไว้แล้วมากำหนดเป็นแผนพัฒนาสามปี เพื่อเชื่อมโยงไปสู่การทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อไป

ลักษณะของแผนพัฒนาสามปี

แผนพัฒนาสามปีเป็นแผนพัฒนาเทศบาลต่อเนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาล กล่าวคือ เป็นการนำยุทธศาสตร์การพัฒนา แนวทางการพัฒนา โครงการและเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์พัฒนามาพิจารณาดำเนินการสำหรับในปีที่ 1 ถึงปีที่ 3 แต่มีรายละเอียดเพิ่มมากขึ้น และสามารถนำไปปฏิบัติได้ทันที เมื่อได้รับงบประมาณของปีนั้น ๆ นอกจากนี้ แผนงาน โครงการที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปีจะมีสภาพความพร้อม 3 ประการ คือ

1. มีความแน่นอนของกิจกรรมที่จะดำเนินการ
2. มีความเรียบร้อยด้านรูปแบบรายการ
3. มีรายละเอียดของแผนงาน โครงการ

แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระมีลักษณะกว้าง ๆ ดังนี้

1. เป็นเอกสารที่มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ พันธกิจ จุดมุ่งหมาย เพื่อการพัฒนาในยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะ 25 ปี (พ.ศ. 2551-2575)
2. เป็นเอกสารที่มีแนวทางการพัฒนาเป็นรายปี รวม 3 ปี (พ.ศ. 2559-2561) และมีวัตถุประสงค์ เป้าหมาย งบประมาณ ตัวชี้วัด ผลที่คาดว่าจะได้รับ และหน่วยงานที่รับผิดชอบชัดเจน
3. เป็นเอกสารที่ระบุแผนงาน โครงการที่จะดำเนินงานในแต่ละปีรวม 3 ปี โดยสามารถวางแผนได้อย่างต่อเนื่อง และทบทวนได้ทุกปี
4. เป็นเอกสารที่แสดงความเชื่อมโยง ระหว่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา กับเอกสารงบประมาณรายจ่ายประจำปี

วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2559-2561)

1. เพื่อเป็นการเตรียม โครงการต่าง ๆ ให้อยู่ในลักษณะที่พร้อมที่จะบรรจุในเอกสารงบประมาณรายจ่ายประจำปี และสามารถนำไปปฏิบัติได้ทันทีเมื่อได้รับงบประมาณ
2. เพื่อแสดงความสัมพันธ์และเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์ และการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี
3. เพื่อแสดงจุดมุ่งหมายและแนวทางการพัฒนาในปีนั้น ๆ ว่าเป็นอย่างไร โดยจะต้องสอดคล้องและสามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการพัฒนา

ขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2559-2561)

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาอำเภอ นโยบายรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชลบุรี ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี และนโยบาย

ของผู้บริหารเทศบาล จึงได้กำหนดการจัดทำแผนพัฒนาสามปี จำนวน 6 ข้อ ดังนี้

1. ขั้นตอนการเตรียมการจัดทำแผน ในขั้นตอนนี้จะต้องทำให้แล้วเสร็จ

ภายในเดือนเมษายน

1.1 หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดทำแผนพัฒนาเข้าพบผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ความสำคัญ และความจำเป็นในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ตลอดจนเพื่อให้ผู้บริหารทราบ ถึงภารกิจที่จะต้องดำเนินการต่อไป และดำเนินการเสนอโครงการจัดทำแผนพัฒนาสามปีผ่านปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติ โครงการดังกล่าวจะเป็นการกำหนดทรัพยากรในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและกำหนดปฏิทินการทำงานไว้อย่างชัดเจน

1.2 หน่วยงานที่รับผิดชอบ แจกโครงการที่ได้รับอนุมัติให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ ได้แก่ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น หน่วยงานภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาคม

2. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ในขั้นตอนนี้จะต้องทำให้แล้วเสร็จ

ภายในเดือนพฤษภาคม คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ซึ่งนอกจากจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานทั่วไปแล้ว ยังจะต้องวิเคราะห์ว่ายุทธศาสตร์การพัฒนา แนวทางการพัฒนาที่เลือกต้องการข้อมูลประเภทใดเป็นพิเศษ ต้องการข้อมูลของช่วงเวลาใด และจะเก็บข้อมูลจากแหล่งใด เพื่อเป็นข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์แนวทางการพัฒนา โครงการ/ กิจกรรม ได้อย่างถูกต้อง โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะต้องเก็บข้อมูลทั้งข้อมูลภายในองค์กรและข้อมูลภายนอก เพื่อสามารถนำมาวิเคราะห์ SWOT (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค) ได้

3. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ต้องทำให้แล้วเสร็จภายในเดือนมิถุนายน ประกอบด้วย

4 กิจกรรมหลัก คือ

3.1 การประเมินผลการพัฒนาที่ผ่านมา คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น สรุปผลการพัฒนาที่ผ่านมาและนำเสนอที่ประชุม ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ประชาคมท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่นในรอบปีที่ผ่านมาโดยประเมินทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพ

3.2 การคัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนา หลังจากการประเมินผลการพัฒนาในรอบปีที่ผ่านมาแล้วให้ที่ประชุมตามข้อ 1 ร่วมกันคัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา รวมทั้งสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาคม/ ชุมชนในห้วงระยะเวลาสามปี (ในกรณีดังกล่าวอาจคัดเลือกยุทธศาสตร์พัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีก็ได้)

3.3 การจัดลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนา ภายใต้ยุทธศาสตร์ จะมีแนวทางการพัฒนาที่หลากหลาย ซึ่งล้วนแล้วแต่มีความจำเป็นในการดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งสิ้น แต่มีความสำคัญความจำเป็นเร่งด่วนมากน้อยแตกต่างกัน ที่ประชุมตามข้อ 1 จะต้องร่วมกันจัดเรียงลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนา การจัดลำดับความสำคัญดังกล่าวไม่ได้หมายความว่าแนวทางการพัฒนาที่ถูกจัดลำดับความสำคัญอยู่ในลำดับหลัง ๆ จะไม่ต้องนำมาปฏิบัติ เพราะการที่จะกำหนดแนวทางการพัฒนาทุกแนวทาง ได้รับการพิจารณาแล้วว่าต้องดำเนินการ แต่ในห้วงระยะเวลาสามปีของแผนพัฒนาสามปีนั้น อาจมีแนวทางที่จำเป็นต้องนำมาเน้นการปฏิบัติ วิธีการจัดลำดับความสำคัญมีหลายวิธี ตั้งแต่วิธีง่าย ๆ คือ ประชุมตกลงกัน หรืออาจใช้วิธีการลงคะแนนคัดเลือกโดยใช้บัตรลงคะแนน เพื่อนำมารวมคะแนน และจัดลำดับ

3.4 การตัดสินใจเลือกแนวทางการพัฒนาในห้วงสามปี หลังจากจัดลำดับแนวทางการพัฒนาแล้ว ที่ประชุมจะตัดสินใจว่าจะนำแนวทางการพัฒนาเหล่านั้นมาดำเนินการ แต่ในการตัดสินใจเลือกนั้น ควรจะได้วิเคราะห์ถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ เพราะในการจัดลำดับความสำคัญอาจใช้การตัดสินใจของแต่ละบุคคลเป็นหลัก ดังนั้น เพื่อทบทวนและยืนยันการจัดลำดับว่ามีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติจริงหรือไม่ จึงควรนำแนวทางการพัฒนา มาทำการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT analysis) อีกครั้ง

4. ขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์ ประเด็นหลักการพัฒนา โดยสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมาย เพื่อการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารวมถึงปัญหาความต้องการของประชาชน ต้องทำให้แล้วเสร็จภายในเดือนมิถุนายน

4.1 หลังจากได้แนวทางการพัฒนาในช่วงสามปีแล้วให้ที่ประชุมร่วมกันพิจารณาคัดเลือกวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์การพัฒนา มาจัดทำเป็นวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนา โดยพิจารณาคัดเลือกวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์การพัฒนาจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปี โดยนำวัตถุประสงค์ดังกล่าวมาจัดทำเป็นวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปี

4.2 ในขั้นตอนนี้ ที่ประชุมจะร่วมกันพิจารณากำหนด โครงการ/ กิจกรรมการพัฒนา ที่จะต้องดำเนินการตามแนวทางที่คัดเลือก และโดยที่กิจกรรมที่จะดำเนินการย่อมมีความหลากหลาย ซึ่งที่ประชุมจะต้องพิจารณาในประเด็นดังต่อไปนี้ด้วยคือ

4.2.1 พิจารณากิจกรรมที่ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาที่กำหนดอย่างรอบคอบเพื่อให้ได้โครงการ/ กิจกรรมที่ครบถ้วน ซึ่งอาจจะมีทั้ง โครงการ/ กิจกรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง โครงการ/ กิจกรรมที่ร่วมดำเนินการกับ

หน่วยงานอื่น หรือ โครงการ/ กิจกรรมที่หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการ

4.2.2 พิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/ กิจกรรม ควรพิจารณา ทั้งภายใต้แนวทางเดียวกันและระหว่างแนวทางการพัฒนา

4.2.3 พิจารณาถึงความเชื่อมโยงของกิจกรรมทั้งในด้านกระบวนการ การดำเนินงานและในด้านของผลการดำเนินการ เพื่อบรรจุกิจกรรมลงในปีต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

4.2.4 พิจารณาคัดเลือกโครงการ/ กิจกรรม จากความจำเป็นเร่งด่วน จัดความสามารถทางทรัพยากรการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความเชื่อมโยงของกิจกรรม และระยะเวลาที่จะดำเนินการ

5. ขั้นตอนการจัดทำร่างแผนพัฒนาสามปี ขั้นตอนนี้จะต้องทำให้แล้วเสร็จ ภายในเดือนมิถุนายน

5.1 คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จัดทำร่างแผนพัฒนาสามปี โดยมีเค้าโครงประกอบด้วย 7 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 บทนำ ส่วนที่ 2 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนที่ 3 ผลการพัฒนาท้องถิ่นในปีที่ผ่านมา ส่วนที่ 4 เศรษฐศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ส่วนที่ 5 ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปี ส่วนที่ 6 บัญชีโครงการ/ กิจกรรม ส่วนที่ 7 การติดตามและประเมินผลกรณำแผนพัฒนาสามปี ไปปฏิบัติ

5.2 คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จัดเวทีประชาคม ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ประชาคมท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอร่างแผนพัฒนาสามปีและรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ แล้วนำไปปรับปรุงแผนพัฒนาสามปีให้สมบูรณ์ต่อไป

5.3 คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนำร่างแผนพัฒนาสามปี ที่ปรับปรุงแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อพิจารณา

6. ขั้นตอนการพิจารณาอนุมัติให้ความเห็นชอบและประกาศใช้ ในขั้นตอนนี้จะต้องทำให้แล้วเสร็จภายในเดือนมิถุนายน

6.1 คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาสามปีที่ผ่านการพิจารณา ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

6.2 ผู้บริหารท้องถิ่นนำร่างแผนพัฒนาสามปีที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น เสนอขอรับอนุมัติจากสภาท้องถิ่น

6.3 เมื่อสภาท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติแผนพัฒนาสามปีแล้ว สภาท้องถิ่นจะส่งให้ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้แผนพัฒนาสามปีและนำไปปฏิบัติ รวมทั้งแจ้งสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาอำเภอ คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น คณะอนุกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประกาศให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบโดยทั่วกัน

ประโยชน์ของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2559-2561)

การวางแผนพัฒนาสามปีของเทศบาล ถือเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะช่วยให้เทศบาลสามารถดำเนินการพัฒนาได้ตามวัตถุประสงค์อย่างต่อเนื่อง และบรรลุตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งด้านระยะเวลาดำเนินการ งบประมาณ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ รวมถึงการบริหารจัดการ เพราะมีการวางแผนทางการใช้ทรัพยากรไว้แล้วทุกด้าน โดยเฉพาะในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ได้เน้นในเรื่องการจัดลำดับความสำคัญของประเด็นปัญหา การพัฒนาความต่อเนื่องและการจัดทำรายละเอียดแผนงาน/ โครงการ รวมถึงการทบทวนปรับปรุงเป็นประจำทุกปี เพื่อให้การพัฒนาครอบคลุมการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ตลอดระยะเวลา 3 ปี เพื่อให้สนองตอบต่อปัญหาความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลได้อย่างแท้จริง

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลบางพระ ระยะ 25 ปี (พ.ศ. 2551-2575)

วิสัยทัศน์การพัฒนา (Vision)

“สังคมเมืองน่าอยู่ สุรัฐสวัสดิการ หมู่บ้านท่องเที่ยวระดับสากล พลเมืองเป็นมิตร จิตแจ่มใส ส่งออกวัฒนธรรมแดนไกล วัฒนธรรมใฝ่รู้สู่สิ่งยาก บากบั่นองค์กรแห่งนวัตกรรม ผู้นำวิจัยและพัฒนา ศูนย์กีฬาเป็นอาชีพ เร่งริบพลังงานทดแทน ศูนย์ผู้นำด้านการบริหารจัดการ ระดับประเทศ”

พันธกิจ (Mission)

1. จัดให้มีระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพและพอเพียง
2. การรักษาความสะอาดกำจัดมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย
3. การบำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน
4. การป้องกันรักษาและส่งเสริมสุขภาพของประชาชน
5. การส่งเสริมการศึกษา
6. การส่งเสริมการศาสนา กีฬา และวัฒนธรรม
7. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
8. การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

9. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ (Strategic objective)

1. เมืองอยู่ดี
2. คนมีสุข
3. สิ่งแวดล้อมยั่งยืน
4. องค์กรแห่งการเรียนรู้และพัฒนา
5. องค์กรโปร่งใสใจสูง
6. องค์กรแห่งนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลบางพระในช่วง 3 ปี (พ.ศ. 2559-2561)

เพื่อให้การกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหของประชาชนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้องตรงตามความต้องการ เทศบาลตำบลบางพระจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาเทศบาลในช่วงสามปี (พ.ศ. 2559-2561) ไว้ 9 ยุทธศาสตร์ 51 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบเมืองให้น่าอยู่ มี 4 แนวทาง ประกอบด้วย
 - 1.1 การสร้างเมืองน่าอยู่และชุมชนน่าอยู่
 - 1.2 การให้ความรู้เกี่ยวกับการวางผังเมืองรวมและการวางผังเมืองเฉพาะพื้นที่
 - 1.3 การส่งเสริมอนุรักษ์พื้นที่สีเขียวชายฝั่งฯ บริเวณชุมชนและศาสนสถาน
 - 1.4 การจัดระเบียบชุมชน
2. ยุทธศาสตร์การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการ มี 8 แนวทาง ประกอบด้วย
 - 2.1 การส่งเสริมระบบบำบัดน้ำเสีย
 - 2.2 การรณรงค์เพิ่มพื้นที่สีเขียว สวนหย่อม และป่าในเมือง
 - 2.3 การริเริ่มด้านพลังงานทดแทน
 - 2.4 การป้องกันและจัดการอันตรายที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น
 - 2.5 การปกป้อง ฟื้นฟู และจัดการความหลากหลายทางชีวภาพและที่อยู่อาศัยของสัตว์
 - 2.6 การลดภาวะและการจัดการของเสียที่เกิดขึ้นบนบกและในทะเล
 - 2.7 การจัดการระบบการประมง สร้างความมั่นคงด้านอาหาร และส่งเสริมการดำรงชีพ
 - 2.8 การจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้มีการใช้จ่ายน้ำอย่างยั่งยืน

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต มี 7 แนวทาง ประกอบด้วย

3.1 การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.2 การจัดการปัญหาขยะมูลฝอยและอัญญากรรมและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม

และเฝ้าระวังด้านยาเสพติด

3.3 การดูแลผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส เด็ก เยาวชนและสตรี

3.4 การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้และอาชีพ

3.5 การให้บริการดูแลเด็กก่อนวัยเรียน

3.6 การให้บริการสาธารณสุขชุมชน

3.7 การปรับปรุงการพัฒนาด้านอนามัยโภชนาการของประชาชน

และสถานประกอบการในท้องถิ่น

4. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมบริการสาธารณสุขพื้นฐาน มี 2 แนวทาง ประกอบด้วย

4.1 การปรับปรุงรูปแบบการทำงาน อำนวยความสะดวก ลดขั้นตอน

และกระบวนการทำงานขยายการบริการให้ประชาชน

4.2 การปรับปรุงสาธารณสุขปโภคที่จำเป็นในท้องถิ่น เพื่อเชื่อมโยงสู่การพัฒนา
ด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ มี 5 แนวทาง ประกอบด้วย

5.1 การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจเมืองและชุมชน

5.2 การสนับสนุนการสร้างอาชีพใหม่

5.3 การสนับสนุนผู้ประกอบการใหม่

5.4 การประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุก

5.5 การส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ชุมชน

6. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ มี 7 แนวทาง ประกอบด้วย

6.1 การเสริมสร้างพัฒนาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว

6.2 การประชาสัมพันธ์การจัดเทศกาลและกิจกรรมการท่องเที่ยว

6.3 การพัฒนาทีมกีฬาฟุตบอลสู่ระดับชาติและนานาชาติ

6.4 การวางแผนการตลาดการท่องเที่ยว

6.5 การส่งเสริมกิจกรรม การท่องเที่ยว สันทนาการรูปแบบใหม่ ๆ

6.6 การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่

6.7 การส่งเสริมการเล่นกีฬาและนันทนาการ

7. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี มี 6 แนวทาง ประกอบด้วย

- 7.1 การพัฒนาการใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นและศูนย์การเรียนรู้ชุมชน
- 7.2 การส่งเสริมและประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมท้องถิ่น
- 7.3 การสืบสานตำนาน เรื่องเล่าที่น่าสนใจและสร้างความภาคภูมิใจ
- 7.4 ส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นมีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง
- 7.5 การส่งเสริมทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา
- 7.6 การอนุรักษ์ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมดั้งเดิมของท้องถิ่นและวันสำคัญของชาติ

8. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีของเทศบาล มี 8 แนวทาง ประกอบด้วย

- 8.1 การพัฒนาผู้บริหารและพนักงานเทศบาลอย่างต่อเนื่อง
- 8.2 การสร้างความโปร่งใสด้วยมาตรการตรวจสอบต่าง ๆ
- 8.3 การให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกระดับ
- 8.4 การพัฒนาการบริหารจัดการและการให้บริการที่มีมาตรฐานคุณภาพ

ในระดับสากล

- 8.5 การส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตยที่ديمิ่งามในท้องถิ่น
- 8.6 การบริหารจัดการสู่รางวัลคุณภาพแห่งชาติ
- 8.7 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
- 8.8 การจัดหาครุภัณฑ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน
9. ยุทธศาสตร์การศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มี 4 แนวทาง ประกอบด้วย
 - 9.1 การส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสทางการศึกษา
 - 9.2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามความต้องการของตลาด
 - 9.3 พัฒนาศูนย์การเรียนรู้วิชาชีพและผลิตภัณฑ์
 - 9.4 การวิจัยพัฒนาองค์ความรู้และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

โดยมุ่งสู่

1. การเป็นเมืองที่อยู่อาศัยน่าอยู่สุขกายสบายใจ (Healthy city) และมีชีวิตชีวา (Lively city)
2. การเป็นเมืองสีเขียวที่มีความสะอาด (Green and clean) ปลอดภัยจากมลภาวะ
3. การเป็นเมืองที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ มีรายได้หลักจากการท่องเที่ยวและสันตนาการอย่างยั่งยืน สม่าเสมอ มีการจ้างงานสูง มีความสามารถแข่งขัน มีความสงบเรียบร้อยและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

4. การเป็นเมืองที่มีปัญหาสังคมน้อย มีอัตราอาชญากรรมและยาเสพติดต่ำ
5. การเป็นเมืองที่มุ่งพัฒนาทุนมนุษย์ เป็นศูนย์กลางเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับทุกคนทุกวัยและทุกเวลา เพื่อสร้างอาชีพและชีวิตที่มั่นคง
6. การเป็นเทศบาลที่พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการสร้างเครือข่ายทั้งในระดับนานาชาติ ระดับประเทศ และระดับชุมชน ขณะเดียวกันใช้เครือข่ายประชาคมในชุมชนเป็นกลไกขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ เพื่อสนองความต้องการและแก้ปัญหาของประชากรในเขตเทศบาลและปริมณฑล
7. การก้าวไปสู่ความเป็นสากล โดยพัฒนาเป็นเมืองที่มีมาตรฐานนานาชาติ
8. การเป็นเมืองที่มีประเพณีวัฒนธรรมที่โดดเด่นระดับนานาชาติ มีการแลกเปลี่ยนประเพณีวัฒนธรรมระหว่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จักรวราช ภัคศิสุกุลสุวรรณ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความรู้และบทบาทคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลนาจาน อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชน และศึกษาสมรรถนะในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการชุมชน ผลการศึกษา พบว่า กรรมการชุมชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของกรรมการชุมชน ผู้บริหารเทศบาล และสมาชิกสภาท้องถิ่น กรรมการชุมชนของเทศบาลตำบลนาจานมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดตั้งชุมชนย่อยเพื่อส่งเสริมให้คนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตและมีความเป็นอยู่ที่ดี และการพัฒนาชุมชนที่ดี และเห็นว่าในชุมชนหนึ่ง ๆ จะมีคณะกรรมการได้ 9-11 คน

ณฤดี นิมิวิเศษ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้และการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ ระดับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชน และปัญหาอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลเมืองหนองปรือ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ คณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ จำนวน 43 ชุมชน ชุมชนละ 7 คน รวม 301 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษา พบว่า คณะกรรมการชุมชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจต่อการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลอยู่ในระดับดี รองลงมา คือ ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ตามลำดับ โดยมีคะแนนความรู้เฉลี่ยเท่ากับ 11.18 คะแนน

ธัช พิพัฒน์ปรากร (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาชุมชนของคณะกรรมการชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาชุมชน ของคณะกรรมการชุมชน (2) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของคณะกรรมการชุมชน (3) เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของคณะกรรมการชุมชน ตามตัวแปรเพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง และ (4) ศึกษาความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการชุมชน ประชากร ของการวิจัย คือ คณะกรรมการชุมชน จำนวน 210 คน การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และค่าเอฟ ผลการวิจัย พบว่า คณะกรรมการชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาชุมชนอยู่ในระดับ ปานกลาง (ร้อยละ 60.14)

นรัช บุตรศรีชา (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ ทักษะ และบทบาทของคณะกรรมการ จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลทรายมูล อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะ และบทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการพัฒนาตำบล ในการจัดเตรียมแผน การสำรวจความต้องการ การแต่งตั้งคณะกรรมการ การกำหนดวิสัยทัศน์/ พันธกิจ และการจัดทำแผนพัฒนา กลุ่มตัวอย่าง คือ คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ทรายมูล จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 19-23 เมษายน พ.ศ. 2553 ผลการศึกษา พบว่า คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนา มีทั้งหมด 20 คน ส่วนมากเป็นเพศชาย มีอายุ ระหว่าง 41-50 ปี มีการศึกษาสูงสุด คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. เท่ากันกับระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งหน้าที่เป็นข้าราชการการเมือง มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมต่อกิจกรรม ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสูงสุด 3-4 ปี และมีการรับทราบบทบาทของตนเองในการจัดทำ แผนพัฒนาตำบล จากการศึกษาอบรมจากหน่วยงานราชการ ร้อยละ 80.7 ของคณะกรรมการจัดทำ แผนพัฒนา มีความรู้เกี่ยวกับการทำแผน โดยมีคะแนนความรู้เฉลี่ย เท่ากับ 17.3 เมื่อพิจารณา เป็นรายชื่อ พบว่า ทุกคนมีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สำคัญ คือ การรวบรวมวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชน และการจัดทำแผนพัฒนาองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้มีอำนาจในการขยายระยะเวลาในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหาร ส่วนตำบล คือ นายอำเภอ สำหรับเทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด จำนวน 20 คน โดยภาพรวมมีทัศนคติที่ดีต่อ การจัดทำแผนพัฒนา และส่วนใหญ่มีบทบาทการจัดทำแผนค่อนข้างมาก

มาหามะ อิงดิง (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจทางด้านการจัดทำแผนพัฒนา
 ของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลกาลิซา อำเภอร่องแงะ จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์
 (1) เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหาร
 ส่วนตำบลกาลิซา อำเภอร่องแงะ จังหวัดนครราชสีมา และ (2) เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีต่อระดับความรู้
 ความเข้าใจของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกาลิซา อำเภอร่องแงะ
 จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับ
 การจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกาลิซา อำเภอร่องแงะ จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่าง
 ที่ศึกษา จำนวน 346 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์
 ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ด้วยสถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 การทดสอบแบบที การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยประเด็น
 ในการศึกษาความรู้ ความเข้าใจทางด้านการจัดทำแผน ฯ มีดังนี้ ด้านความสำคัญของการจัดทำ
 แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ด้านกระบวนการในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหาร
 ส่วนตำบล และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล
 ผลการวิจัย พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนโดยรวม และด้านความสำคัญ
 ของการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ด้านกระบวนการในการจัดทำแผนพัฒนา
 องค์การบริหารส่วนตำบล และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การ
 บริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับสูง และเมื่อเปรียบเทียบตัวแปรที่มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจ
 ในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกาลิซา พบว่า อายุ การศึกษา รายได้ และการรับรู้
 ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจ
 ในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกาลิซา อำเภอร่องแงะ จังหวัดนครราชสีมา

จากผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การ
 บริหารส่วนตำบลกาลิซา อำเภอร่องแงะ จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
 พบว่า ด้านความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล สูงที่สุด ด้านการมี
 ส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล และด้านกระบวนการ
 ในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง จากการศึกษา
 ความรู้ความเข้าใจทางด้านการจัดทำแผนพัฒนา ฯ จำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้
 และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกาลิซา มีผลต่อระดับ
 ความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

สมชาย สีวะรัมย์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติงานตามบทบาท
 ในการพัฒนาชุมชนของคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม มีวัตถุประสงค์

เพื่อศึกษา (1) ระดับความรู้ ทักษะ การปฏิบัติงานตามบทบาทในการพัฒนาชุมชน
 ของคณะกรรมการชุมชน (2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการปฏิบัติ ฯ (3) ความต้องการรับการสนับสนุน
 จากหน่วยงานภาครัฐ กลุ่มที่ศึกษา คือ คณะกรรมการชุมชน จำนวน 140 คน เครื่องมือที่ใช้
 ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า ความรู้เกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาชุมชน
 ของคณะกรรมการชุมชนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนา
 คุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน ด้านการวางแผน ด้านการจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากร ฯ
 และด้านศิลปวัฒนธรรม ในส่วนความรู้ด้านการวางแผนชุมชนที่มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย เนื่องจาก
 คณะกรรมการชุมชนส่วนใหญ่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง 2 ปี ซึ่งยังไม่สามารถเรียนรู้
 ในการจัดทำแผนชุมชนได้ เพราะเป็นเรื่องของวิชาการค่อนข้างยากและซับซ้อน ทักษะ
 ของคณะกรรมการชุมชนในการปฏิบัติตามบทบาท ฯ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่
 ทักษะต่อประชาชน ทักษะต่อคณะกรรมการชุมชน ทักษะต่อผู้บริหารท้องถิ่น และทักษะต่อ
 หน่วยงานภาครัฐ พิจารณารายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะต่อประชาชนในการสนใจ
 และให้ความร่วมมือในการพัฒนาชุมชน อาจเนื่องจากประชาชนยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจว่าตนเอง
 จะต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

จากผลการศึกษา พบว่า ความรู้ ทักษะ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการปฏิบัติ ฯ มีผลเกี่ยวข้อง
 ต่อการปฏิบัติตามบทบาทในการพัฒนาชุมชนของคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาล
 เมืองสมุทรสงคราม ดังนั้น ในการพัฒนาบทบาทการพัฒนาชุมชนของคณะกรรมการชุมชน
 ควรมีการให้ความรู้ สร้างทักษะที่ถูกต้อง และแก้ไขปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติ
 ตามบทบาทในการพัฒนาชุมชนมีประสิทธิภาพตรงตามวัตถุประสงค์

สมศักดิ์ ทิบุญ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชน
 ในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยฉัตร อำเภอห้วยฉัตร จังหวัดลำปาง
 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทประชาคมท้องถิ่นในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
 และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพภูมิหลังของประชาชนกับการแสดงบทบาทในกระบวนการ
 จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ
 ในการมีส่วนร่วมและสภาพแวดล้อมในชุมชนที่มีผลต่อการแสดงบทบาทของประชาชน
 ในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
 ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลห้วยฉัตร อำเภอห้วยฉัตร จังหวัดลำปาง ซึ่งมีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น
 2,200 คน และในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามแจกให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน
 330 คน คิดเป็น 15% ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลห้วยฉัตร ได้รับแบบสอบถาม
 คืนมา 291 ชุด ประเภทการวิจัยเน้นวิจัยเชิงสำรวจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ

ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่า t-test ค่า One-way ANOVA และค่าไคสแควร์ (Chi-Square) สำหรับประเด็นในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความรู้ให้ความสำคัญกับความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เช่น การทำประชาคมแผน ฯ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การจัดทำแผนพัฒนาสามปี เป็นต้น ผลการวิจัย พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นของประชาชน มีความสัมพันธ์กับการแสดงบทบาทในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น กล่าวคือ ภาครัฐโดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องสร้างการเรียนรู้ ความเข้าใจให้เกิดแก่ประชาชน ตั้งแต่การชี้ให้เห็นถึงสาเหตุของปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องระเบียบขั้นตอน และช่วงเวลาในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้มีกรอบและทิศทางเดียวกัน ควรมีการพัฒนาศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น แกนนำในชุมชน โดยการศึกษาดูงานนอกสถานที่ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงและสื่อสารให้ชัดเจน กระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนในทุกขั้นตอน และจัดทำเอกสารให้ความรู้เรื่องแผนพัฒนาท้องถิ่นแจกให้กับประชาชนทุกหลังคาเรือน

สุพิศ เกียรติม (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ศักยภาพด้านความรู้ของผู้นำชุมชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาตำบล การเข้าไปมีส่วนร่วมและสนับสนุนในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 68 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามซึ่งเป็นคำถามแบบปลายปิดและปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิจัยมีความถี่ ค่าร้อยละ สำหรับประเด็นในการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ นั้นเป็นการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของผู้นำชุมชนในเรื่องการวางแผนพัฒนาสามปี วัตถุประสงค์ในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี สาเหตุสำคัญ เป้าหมาย ขั้นตอนและประโยชน์ของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ผลการวิจัย พบว่า ผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 41-50 ปี มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีอาชีพรับจ้าง เป็นกลุ่มสตรีแม่บ้าน

การวัดระดับความรู้ความเข้าใจของผู้นำชุมชน เมื่อพิจารณาเป็นเกณฑ์ระดับ ดังนี้ เกณฑ์ระดับความรู้ดีมาก จำนวน 13 คน เกณฑ์ระดับความรู้ดี มีจำนวน 14 คน เกณฑ์ระดับความรู้ปานกลาง มีจำนวน 27 คน และเกณฑ์ระดับความรู้ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ มีจำนวน 14 คน

พิจารณารายด้าน ด้านระดับศักยภาพความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาสามปีของผู้นำชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผน วัตถุประสงค์ สาเหตุสำคัญ เป้าหมาย

ขั้นตอนและประโยชน์ของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี พบว่า เกณฑ์ระดับความรู้ดีมาก มีจำนวน 21 คน เกณฑ์ระดับความรู้ดี มีจำนวน 11 คน เกณฑ์ระดับความรู้ปานกลาง มีจำนวน 21 คน และเกณฑ์ระดับความรู้ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ มีจำนวน 15 คน เนื่องจากผู้บริหาร สมาชิกสภาตำบล ฝ่ายปกครอง ประชาคม มีโอกาสเข้าร่วมประชุมและกิจกรรมต่าง ๆ หลายครั้งและเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไปถึงปริญญาตรี มากกว่าผู้นำชุมชนบางกลุ่มที่มีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ดังนั้น จึงเร่งกระตุ้นให้ผู้นำชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาร ที่มีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา มีความรู้ดีว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรง จึงต้องมีการศึกษาเรียนรู้อย่างดีมาก เพื่อให้เกิดการพัฒนามากขึ้น และด้านระดับศักยภาพความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเข้าไปมีส่วนสนับสนุนและการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี พบว่า เกณฑ์ระดับความรู้ดีมาก มีจำนวน 13 คน เกณฑ์ระดับความรู้ดี มีจำนวน 14 คน เกณฑ์ระดับความรู้ปานกลาง มีจำนวน 27 คน และเกณฑ์ระดับความรู้ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ มีจำนวน 14 คน เนื่องจากผู้นำชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ขาดการเข้าร่วมกิจกรรมบ้าง ไม่ค่อยต่อเนื่อง จึงทำให้การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี มีระดับปานกลาง เพื่อให้ผู้นำชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหารมีศักยภาพระดับดีมาก จึงต้องมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมทำกิจกรรมทุกครั้ง จะทำให้มีการพัฒนาได้ดีมาก

ส่วนข้อเสนอแนะในด้านความรู้ความเข้าใจของผู้นำชุมชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ได้แก่ ร่วมคิดและเสนอแผนพัฒนาสามปีให้สอดคล้องกับสภาพปัญหานั้น ด้านกระบวนการเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ได้แก่ เข้าร่วมประชุมและวางแผนคิดต่อที่ประชุม และด้านการบริหารแผนหรือนำแผนพัฒนาสามปีไปปฏิบัติ ได้แก่ นำแผนที่มีความจำเป็นของชุมชนนั้น ๆ เข้าเรียงตามลำดับความต้องการ

สุริรัตน์ วัฒนอม (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของเทศบาลตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลสันผักหวาน รวมทั้งศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ตลอดจนเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ระหว่างประชาชนที่อยู่ในหมู่บ้านต่างกัน โดยใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ ได้แก่ สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งการทดสอบ F-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษา พบว่า

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำประชาคมหมู่บ้าน-การจัดทำแผนพัฒนาตำบล โดยภาพรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำประชาคมหมู่บ้าน การจัดทำแผนพัฒนาตำบลอยู่ในระดับมาก โดยส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุดเกี่ยวกับเป้าหมายของการทำประชาคมหมู่บ้าน คือ ให้กลุ่มและองค์กรต่าง ๆ ในตำบลได้มาร่วมกันคิด ร่วมกันทำ เพื่อแก้ไขปัญหาภายในตำบล รองลงมา คือ เป้าหมายของการทำประชาคมหมู่บ้าน คือ ผลักดันให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาลตำบลสันผักหวาน และมีความรู้ความเข้าใจผิดมากที่สุดเกี่ยวกับการทำประชาคมหมู่บ้าน คือ ต้องมีการแจ้งแผนการปฏิบัติการไปยังหน่วยงานภายนอก เช่น อำเภอ โรงเรียน วัด กำนัน อย่างน้อย 3 วัน ก่อนการทำประชาคมหมู่บ้าน

อดิศักดิ์ ชาววัง (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลของคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลของคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล คือ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ด้านอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลและขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล และศึกษาความคิดเห็น ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะการปรับปรุงรูปแบบและแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา มีจำนวน 221 คน ประกอบด้วย นายกององค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าสำนักปลัดหรือนักวิเคราะห์นโยบายและแผน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความรู้ความเข้าใจในแต่ละด้าน เรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล (ร้อยละ 77.9) ด้านอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล (ร้อยละ 76.8) และด้านขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล (ร้อยละ 72.1) ซึ่งข้อมูลที่ได้ สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดแนวทางการพัฒนาการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้น

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการสรุปประเด็นการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ได้ดังนี้

1. การทำประชาคมชุมชนร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการของชุมชน และรวบรวมปัญหา ความต้องการจัดทำเป็นแผนชุมชน
2. การทำประชาคมระดับตำบล นำแผนชุมชนมาจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ความต้องการของประชาชนในชุมชน
3. จัดทำร่างแผนพัฒนาสามปี โดยนำปัญหาความต้องการของชุมชนบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปีไม่น้อยกว่าร้อยละ 70
4. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนำร่างแผนพัฒนาสามปีที่ปรับปรุงแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อพิจารณา
5. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาสามปีที่ผ่านการพิจารณา ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ
6. ผู้บริหารท้องถิ่นนำร่างแผนพัฒนาสามปีที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นเสนอขอรับอนุมัติจากสภาท้องถิ่น
7. เมื่อสภาท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติแผนพัฒนาสามปีแล้วจะส่งให้ผู้บริหารท้องถิ่น ประกาศใช้แผนพัฒนาสามปีและนำไปปฏิบัติ รวมทั้งแจ้งสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาอำเภอ คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประกาศให้ประชาชนได้รับทราบโดยทั่วกัน

ตารางที่ 1 การคัดเลือกตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความรัฐ

ความรู้ด้านกระบวนการ ในการจัดทำแผนพัฒนา	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง									
	สมชาย สิวะรัมย์ (2550)	มาหามะ อิงดิง (2551)	สมศักดิ์ ทิบุญ (2551)	สุพิศ เจริญทิม (2551)	อดิศักดิ์ ชาววัง (2551)	ณฤดี ทิมวิเศษ (2552)	รัชช พิพัฒนาปรการ (2552)	จักราวุธ ภักดีสถิตสวรรค์ (2553)	นรัชย์ บุตรศรีษา (2553)	สุริรัตน์ อดอม (2554)
1. การทำประชาคม ชุมชนร่วมกัน วิเคราะห์ สภาพปัญหา ความต้องการของชุมชน และรวบรวมปัญหา ความต้องการจัดทำ เป็นแผนชุมชน	/	/	/	/	/	×	×	×	/	/
2. การทำประชาคม ระดับตำบล นำแผน ชุมชนมาจัดลำดับ ความสำคัญของปัญหา ความต้องการของ ประชาชนในชุมชน	×	/	×	/	/	×	×	×	/	×
3. จัดทำร่างแผนพัฒนา สามปี โดยนำปัญหา ความต้องการของชุมชน บรรจุไว้ในแผนพัฒนา สามปี ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70	×	/	×	/	/	×	×	×	/	×

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ความรู้ด้านกระบวนการ ในการจัดทำแผนพัฒนา	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง									
	สมชาย สีวะรัมย์ (2550)	มาหามะ อิงดิง (2551)	สมศักดิ์ ทิบุญ (2551)	สุพิศ เถียรทิม (2551)	อดิศักดิ์ ชาววัง (2551)	ณฤดี ภูมิวิเศษ (2552)	รัชชัช พิพัฒนาปรการ (2552)	จักราวุธ ภักดีสถิตสวรรค์ (2553)	นรัชชัย บุตรศรีธา (2553)	สุวิรัตน์ อดอม (2554)
4. คณะกรรมการ สนับสนุนการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น นำร่างแผนพัฒนาสามปี ที่ปรับปรุงแล้วเสนอ คณะกรรมการพัฒนา ท้องถิ่นเพื่อพิจารณา	X	/	X	/	/	X	X	X	/	X
5. คณะกรรมการพัฒนา ท้องถิ่นเสนอร่าง แผนพัฒนาสามปีที่ผ่าน การพิจารณาให้ผู้บริหาร ท้องถิ่นเสนอ คณะกรรมการประสาน แผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อพิจารณา ให้ความเห็นชอบ	X	/	X	/	/	X	X	X	/	X
6. ผู้บริหารท้องถิ่น นำร่างแผนพัฒนาสามปี ที่ผ่านความเห็นชอบจาก คณะกรรมการประสาน แผนพัฒนาท้องถิ่น เสนอขอรับอนุมัติ จากสภาท้องถิ่น	X	/	X	/	/	X	X	X	/	X

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ความรู้ด้านกระบวนการ ในการจัดทำแผนพัฒนา	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง									
	สมชาย สีวะรัมย์ (2550)	มาหามะ อิงดิง (2551)	สมศักดิ์ ทิบุญ (2551)	สุพิศ เถียรทิม (2551)	อดิศักดิ์ ชาววัง (2551)	ณฤดี ภูมิวิเศษ (2552)	รัชช พิพัฒนาปรการ (2552)	จักราวุธ ภักดีสถาวรค์ (2553)	นรัชย์ บุตรศรีษา (2553)	สุริรัตน์ อดอม (2554)
7. เมื่อสภาท้องถิ่น พิจารณาอนุมัติ แผนพัฒนาสามปี แล้วจะส่งให้ผู้บริหาร ท้องถิ่นประกาศใช้ แผนพัฒนาสามปี และนำไปปฏิบัติ รวมทั้งแจ้งสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนา จังหวัดคณะกรรมการ พัฒนาอำเภอ คณะกรรมการประสาน แผนพัฒนาท้องถิ่น และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง รวมทั้ง ประกาศให้ประชาชน ได้รับทราบโดยทั่วกัน	x	/	x	/	/	x	x	x	/	x

หมายเหตุ: / = มีความสัมพันธ์กับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง, x = ไม่มีความสัมพันธ์กับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 2 การจำแนกตัวแปร (ความรู้)

จำแนกตัวแปร (ความรู้)	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
	มาหามะ อิงดิง (2551)	สมศักดิ์ ทิบุญ (2551)
1. เพศ	/	/
2. อายุ	/	×
3. สถานภาพสมรส	×	/
4. ระดับการศึกษาสูงสุด	/	/
5. อาชีพ	/	/
6. รายได้	/	/
7. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดทำแผน	/	×

หมายเหตุ: / = มีความสัมพันธ์, × = ไม่มีความสัมพันธ์

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำมากำหนดตัวแปรเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษาสูงสุด

ทั้งนี้ จากประสบการณ์ทำงานในพื้นที่ ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าคณะกรรมการชุมชน ทั้งคณะกรรมการชุมชนที่มีประสบการณ์ทำงานหลายสมัยและคณะกรรมการชุมชนที่เข้ารับตำแหน่งใหม่มีความกระตือรือร้นในการให้ข้อมูลและติดตามการดำเนินงานของแผนพัฒนาสามปีไม่น้อยไปกว่ากัน จึงต้องการศึกษาว่าคณะกรรมการชุมชนที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งหลายสมัยหรือคณะกรรมการชุมชนที่เข้ารับตำแหน่งใหม่มีความรู้ต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีอย่างไร

ในส่วนของทัศนคติ จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ไม่พบงานวิจัยที่ทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยเพศ อายุ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง และระดับการศึกษาสูงสุดกับทัศนคติในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการชุมชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 10 ชุมชน จำนวน 90 คน (กองสวัสดิการสังคม เทศบาลตำบลบางพระ ณ วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2559)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยการศึกษาเอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้อง แล้วมาออกแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่กำหนดประกอบด้วยแบบสอบถาม ดังนี้

เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะกรรมการชุมชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 10 ชุมชน จำนวน 90 คน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีคำถามทั้งหมด 9 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด ชุมชนที่อยู่อาศัย การประกอบอาชีพหลัก รายได้เฉลี่ยต่อเดือน การดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชน ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี เทศบาลตำบลบางพระ เป็นคำถามแบบตรวจรายการ (Check-lists) ซึ่งมีคำตอบเป็น 2 ตัวเลือก (ถูกหรือผิด) และให้เลือกตอบเพียงข้อเดียว จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ

การตรวจให้คะแนนจะพิจารณา ดังนี้

ตารางที่ 3 การตรวจให้คะแนน (ความรู้)

ความรู้	เลือกตอบ “ถูก” ได้ 1 คะแนน	เลือกตอบ “ผิด” ได้ 1 คะแนน
1. ขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี		
1.1 ขั้นตอนการเตรียมการจัดทำแผน		1, 2, 3
1.2 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล		4
1.3 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล		5
1.4 ขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์	6	7
1.5 ขั้นตอนการจัดทำร่างแผนพัฒนาสามปี	13	8, 9, 10, 11, 12
1.6 ขั้นตอนการพิจารณาอนุมัติให้ความเห็นชอบ และประกาศใช้		14, 15
2. ความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี		16, 17
3. ระเบียบการจัดทำแผนพัฒนาสามปี		18, 19, 20

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลตำบลบางพระ เป็นคำถามแบบปลายปิด จำนวน 18 ข้อ โดยประยุกต์จากมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคอร์ท (Likert scale) คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

การตรวจให้คะแนนจะพิจารณา ดังนี้

ตารางที่ 4 การตรวจให้คะแนน (ทัศนคติ)

ทัศนคติ	เชิงบวก	เชิงลบ
1. ขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี		
1.1 ขั้นตอนการเตรียมการจัดทำแผน	4, 5, 12	13
1.2 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	15	14
1.3 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	3, 10, 17	16
1.4 ขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์	6, 8, 11, 18	
1.5 ขั้นตอนการจัดทำร่างแผนพัฒนาสามปี	2, 9	
1.6 ขั้นตอนการพิจารณาอนุมัติให้ความเห็นชอบและประกาศใช้	7	
2. ความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี	1	

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องความรู้และทัศนคติ

ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่า ครบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามให้ถูกต้องตามแนวทางของการวิจัยความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
ได้แก่

3.1 ดร.กิจฐเขต ไกรवास

3.2 ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์

3.3 ดร.เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ

เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จากนั้นปรับปรุงแก้ไข
ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดสอบใช้ (Try out) กับคณะกรรมการชุมชนเทศบาล
ตำบลบางทราย จำนวน 15 คน และคณะกรรมการชุมชนเทศบาลตำบลคอนหัวฟ่อ จำนวน 15 คน
ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยง
หรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบ Cronbach's alpha ในการหาคุณภาพ
ของแบบวัดทัศนคติ โดยค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) เท่ากับ
0.79 ซึ่งถือว่า แบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

5. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดสอบใช้ (Try out) กับคณะกรรมการชุมชนเทศบาล
ตำบลบางทราย จำนวน 15 คน และคณะกรรมการชุมชนเทศบาลตำบลคอนหัวฟ่อ จำนวน 15 คน
ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าอำนาจจำแนก
(Discrimination) ในการหาคุณภาพของแบบวัดความรู้ สำหรับเกณฑ์ในการพิจารณาค่าอำนาจ
จำแนกรายข้อ ได้ค่าเท่ากับ 0.23-0.63 ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกมากกว่า 0.2 ถือว่าใช้ได้ (บุญธรรม
กิจปริดาภิสุทธิ, 2543 อ้างถึงใน เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ, 2559, หน้า 10-4) และหาค่าความเที่ยง
หรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้วิธีของคูเดอร์ ริชาร์ด (KR-20)
ได้ค่า KR-20 เท่ากับ 0.86 ซึ่งถือว่า แบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปเก็บข้อมูลจริง
ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. ก่อนการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยซักซ้อมทำความเข้าใจการเก็บรวบรวมข้อมูล
ในประเด็นสอบถามตลอดจนได้ฝึกหัดวิธีสอบถามก่อนที่จะไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ลงสนามเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และการเก็บ
รวบรวมข้อมูลนี้ใช้เวลาในการดำเนินการตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 6 ตุลาคม
พ.ศ. 2559 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 1 สัปดาห์

3. จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปจำนวน 90 ชุด โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบถ้วน และมีความสมบูรณ์ทั้งสิ้น 90 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูล และตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด ชุมชนที่อยู่อาศัย การประกอบอาชีพหลัก รายได้เฉลี่ยต่อเดือน การดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชน ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ความถี่ ร้อยละ

2. ข้อมูลความรู้ความเข้าใจ มีลักษณะเป็นข้อคำถาม จำนวน 20 ข้อ ซึ่งตรวจให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน ตอบถูกเท่ากับ 1 คะแนน ตอบผิดเท่ากับ 0 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยแบบอิงกลุ่ม (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538) แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

$\bar{X} + 0.5 SD$ คะแนนตั้งแต่ 15.22 ขึ้นไป หมายถึง ระดับความรู้อยู่ในระดับสูง

$\bar{X} \pm 0.5 SD$ คะแนนตั้งแต่ 11.77-15.21 หมายถึง ระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง

$\bar{X} - 0.5 SD$ คะแนนตั้งแต่ 0-11.76 หมายถึง ระดับความรู้อยู่ในระดับต่ำ

3. การวัดระดับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีลักษณะเป็นข้อคำถาม จำนวน 18 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นแบบ Rating scale มี 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert scale) คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

จากเกณฑ์ดังกล่าว สามารถจัดช่วงคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1-5 คะแนน โดยกำหนดในการแบ่งช่วงคะแนนออกเป็น 5 ช่วง ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงชั้นคะแนน} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

จะได้เกณฑ์การวัดระดับคะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง ทักษะดีมาก

คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง ทักษะดี

คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง ทักษะค่อนข้างดี

คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ทักษะค่อนข้างไม่ดี

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ทักษะไม่ดี

4. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำ

แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษาสูงสุด

เพศ อายุ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษาสูงสุด ใช้สถิติ X^2 เป็นสถิติที่ใช้ในกรณีทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกลุ่ม 2 ตัว ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเป็นระดับ Nominal หรือ Ordinal

5. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อ

การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ใช้สถิติ Pearson correlation เป็นสถิติที่ใช้ในกรณีทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรเชิงปริมาณ 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันมากน้อยแค่ไหน ในเชิงบวกหรือลบ เกี่ยวข้องกันหรือไม่ มีความสัมพันธ์กันในรูปแบบใด และมีการกระจายแบบปกติ ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเป็นระดับ Interval หรือ Ratio

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี กับเพศ อายุ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษาสูงสุด และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยเก็บข้อมูลจากคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลตำบลบางพระ จำนวน 10 ชุมชน รวมทั้งสิ้น 90 คน ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 5 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
- ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี กับเพศ อายุ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษาสูงสุด
- ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	34	37.78
หญิง	56	62.22
อายุ		
อายุตั้งแต่ 31-40 ปี	11	12.22
อายุตั้งแต่ 41-50 ปี	19	21.11
อายุ 51 ปีขึ้นไป	60	66.67
สถานภาพสมรส		
โสด	9	10.00
สมรส	65	72.22
หม้าย	13	14.45
แยกกันอยู่	1	1.11
หย่า	2	2.22
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	19	21.11
มัธยมศึกษาตอนต้น	20	22.22
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	16	17.78
อนุปริญญา/ ปวส.	13	14.45
ปริญญาตรี	19	21.11
ปริญญาโท	2	2.22
ปริญญาเอก	1	1.11

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ชุมชนที่อยู่อาศัย		
ชุมชนท้ายบ้าน หมู่ที่ 1	9	10.00
ชุมชนพร้อมใจ หมู่ที่ 2	9	10.00
ชุมชนบางพระนาอยู่ หมู่ที่ 2	9	10.00
ชุมชนวัดหลวงบางพระ หมู่ที่ 3	9	10.00
ชุมชนท่าตาลักษ์ หมู่ที่ 3	9	10.00
ชุมชนคอเขาพัฒนา หมู่ที่ 4	9	10.00
ชุมชนบ้านนาพ หมู่ที่ 6	9	10.00
ชุมชนตลาดบน หมู่ที่ 10	9	10.00
ชุมชนชาวเขื่อนพัฒนา หมู่ที่ 6	9	10.00
ชุมชนทิวสนพัฒนา หมู่ที่ 6	9	10.00
การประกอบอาชีพหลัก		
แม่บ้าน	18	20.00
รับจ้างทั่วไป	21	23.33
เกษตรกรกรรม	2	2.23
ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	25	27.78
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	11	12.22
อื่น ๆ เช่น ข้าราชการบำนาญ	13	14.44
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่เกิน 10,000 บาท	25	27.78
10,001-20,000 บาท	31	34.44
20,001-30,000 บาท	22	24.45
30,001-40,000 บาท	10	11.11
40,001 บาทขึ้นไป	2	2.22

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
การดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชน		
ประธานกรรมการ	10	11.11
รองประธานกรรมการ	10	11.11
กรรมการฝ่ายปกครอง	10	11.11
กรรมการฝ่ายการศึกษา	10	11.11
กรรมการฝ่ายคลัง	10	11.11
กรรมการฝ่ายสวัสดิการสังคม	10	11.11
กรรมการฝ่ายพัฒนา	10	11.11
กรรมการฝ่ายสาธารณสุข	10	11.11
กรรมการฝ่ายป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย	10	11.11
ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง		
น้อยกว่า 1 ปี	7	7.77
1-5 ปี	70	77.78
6-10 ปี	6	6.67
11-15 ปี	6	6.67
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	1	1.11
รวม	90	100.00

จากตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 62.22 มีอายุ 51 ปีขึ้นไป มากที่สุด ร้อยละ 66.67 รองลงมา คือ อายุตั้งแต่ 41-50 ปี และอายุตั้งแต่ 31-40 ปี ร้อยละ 21.11 และ 12.22 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 72.22 รองลงมา คือ สถานภาพหม้าย และโสด ร้อยละ 14.45 และร้อยละ 10.00 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รองลงมา คือ ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ปริญญาตรี และมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 22.22 ร้อยละ 21.11 และร้อยละ 17.78 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลัก คือ ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 27.78 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้างทั่วไป แม่บ้าน อื่น ๆ เช่น ข้าราชการบำนาญ รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ และอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 23.33

ร้อยละ 20 ร้อยละ 14.44 ร้อยละ 12.22 และร้อยละ 2.23 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 34.44 รองลงมา คือ ไม่เกิน 10,000 บาท, 20,001-30,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 27.78 และร้อยละ 24.45 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งสูงสุด 1-5 ปี ร้อยละ 77.78 รองลงมา คือ น้อยกว่า 1 ปี, 6-10 ปี และ 11-15 ปี ร้อยละ 7.77 และร้อยละ 6.67 ตามลำดับ ในส่วนของชุมชนที่อยู่อาศัยและการดำรงตำแหน่ง มีคณะกรรมการชุมชนอาศัยอยู่ในชุมชนทั้ง 10 ชุมชน ในสัดส่วนเท่ากันทั้ง 10 ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และร้อยละ 11.11 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามความรู้ในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ความรู้	จำนวนและร้อยละ (N=90)		อันดับ
	ตอบถูก	ตอบผิด	
1. ในการเสนอโครงการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ต้องเสนอให้ปลัดเทศบาลเป็นผู้อนุมัติโครงการ	50 (55.56)	40 (44.44)	12
2. ในโครงการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ไม่ต้องกำหนดทรัพยากรในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี	78 (86.67)	12 (13.33)	5
3. หน่วยงานที่รับผิดชอบต้องแจ้งโครงการจัดทำแผนพัฒนาสามปีที่ได้รับอนุมัติให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบ	29 (32.22)	61 (67.78)	17
4. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจะต้องดำเนินการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี	7 (7.78)	83 (92.22)	18
5. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	32 (35.56)	58 (64.44)	15
6. แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลต้องมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลด้วย	88 (97.78)	2 (2.22)	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ความรู้	จำนวนและร้อยละ (N=90)		อันดับ
	ตอบถูก	ตอบผิด	
7. ในการคัดเลือกโครงการ/ กิจกรรม ไม่ต้องคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วน	76 (84.44)	14 (15.56)	6
8. เทศบาลสามารถวางแผนพัฒนาสามปีได้โดยไม่ต้องรับฟังข้อมูลปัญหาความต้องการจากประชาคมหมู่บ้าน	84 (93.33)	6 (6.67)	3
9. เทศบาลเป็นผู้เสนอปัญหาและความต้องการต่าง ๆ ในชุมชนและแก้ไขปัญหาความต้องการเหล่านั้นเอง	76 (84.44)	14 (15.56)	6
10. การจัดทำแผนพัฒนาสามปีโดยมีคณะกรรมการชุมชน และผู้แทนจากภาคส่วนต่าง ๆ มาร่วมทำประชาคมก็เพียงพอแล้ว ประชาชนทั่วไปจะเข้าร่วมหรือไม่ก็ได้	55 (61.11)	35 (38.89)	11
11. การจัดทำแผนพัฒนาสามปีเป็นหน้าที่ของนายกเทศมนตรี และสมาชิกสภาเทศบาลเท่านั้น	70 (77.78)	20 (22.22)	9
12. ประชาคมสามารถพัฒนาชุมชนทุกด้านได้โดยไม่ต้องขอรับการสนับสนุนหรือประสานงานจากเทศบาล	76 (84.44)	14 (15.56)	6
13. การจัดประชุมประชาคมแผนพัฒนาสามปีเพื่อให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ความต้องการในภาพรวม และจัดลำดับความสำคัญของโครงการที่ชุมชนนำเสนอให้เทศบาลดำเนินการ แล้วนำไปบรรจุเป็นโครงการในแผนพัฒนาสามปี	89 (98.89)	1 (1.11)	1
14. ผู้มีอำนาจในการอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาสามปีของเทศบาล คือ นายอำเภอ	75 (83.33)	15 (16.67)	7
15. การประกาศใช้แผนพัฒนาสามปี ต้องแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบ	30 (33.33)	60 (66.67)	16

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ความรู้	จำนวนและร้อยละ (N=90)		อันดับ
	ตอบถูก	ตอบผิด	
16. การจัดทำแผนพัฒนาสามปีต้องเน้นการก่อสร้างถนน ก่อสร้างอาคาร หรือสะพานต่าง ๆ	72 (80.00)	18 (20.00)	8
17. เป้าหมายสุดท้ายของแผนพัฒนาสามปี คือ ความสุข ของพนักงานเทศบาลและได้รับเงินโบนัสประจำปี	81 (90.00)	9 (10.00)	4
18. การประชุมคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลจะต้องมี กรรมการมาประชุมครบองค์ประชุมทุกครั้ง	35 (38.89)	55 (61.11)	14
19. รัฐบาลไม่ได้บังคับให้เทศบาลจัดทำแผนพัฒนา สามปี ขึ้นอยู่กับความพร้อมของเทศบาลเอง	43 (47.78)	47 (52.22)	13
20. ปลัดจังหวัดมีอำนาจขยายเวลาการจัดทำแผนพัฒนา สามปีแล้วรายงานกระทรวงมหาดไทยทราบ	68 (75.56)	22 (24.44)	10

จากตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบข้อคำถามถูกต้องมากที่สุดในข้อ 13 การจัดประชุมประชาคมแผนพัฒนาสามปีเพื่อให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาความต้องการในภาพรวม และจัดลำดับความสำคัญของโครงการที่ชุมชนนำเสนอให้เทศบาลดำเนินการแล้วนำไปบรรจุเป็นโครงการในแผนพัฒนาสามปี คิดเป็นร้อยละ 98.89 รองลงมา คือ ข้อ 6 และข้อ 8 คิดเป็นร้อยละ 97.78 และร้อยละ 93.33 ตามลำดับ และตอบผิดมากที่สุดข้อ 4 โดยตอบถูกเพียงร้อยละ 7.78 รองลงมา คือ ข้อ 3 และข้อ 15 ตอบถูกเพียงร้อยละ 32.22 และร้อยละ 33.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของระดับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำ
แผนพัฒนาสามปี

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความรู้อยู่ในระดับสูง (คะแนนตั้งแต่ 15.22 ขึ้นไป)	24	26.67
ระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง (คะแนนตั้งแต่ 11.77-15.21)	52	57.77
ระดับความรู้อยู่ในระดับต่ำ (คะแนนตั้งแต่ 0-11.76)	14	15.56
รวม	90	100.00

ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 13.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 3.43 ค่าคะแนนสูงสุด เท่ากับ 19 คะแนน ค่าคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 2 คะแนน

จากตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของระดับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 57.77 รองลงมา มีระดับความรู้อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 26.67 และมีระดับความรู้อยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 15.56 โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เท่ากับ 13.49 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.43 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 19 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนา สามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และอันดับ
ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ทัศนคติ	จำนวนและร้อยละของระดับทัศนคติ					μ	σ	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
1. การให้ความรู้ ความเข้าใจใน การจัดทำแผนพัฒนา สามปีจะช่วยส่งเสริม ให้ประชาชน ตระหนักถึง ความสำคัญใน การจัดทำแผนพัฒนา สามปีของเทศบาลได้	39 (43.33)	48 (53.34)	2 (2.22)	1 (1.11)	-	4.39	0.59	ทัศนคติ ดีมาก	2
2. การพิจารณาร่าง แผนพัฒนาสามปี ของเทศบาลให้ ความสำคัญกับ การตอบสนอง ปัญหาและ ความต้องการของ ประชาชนในชุมชน ได้อย่างแท้จริง	36 (40.00)	44 (48.89)	10 (11.11)	-	-	4.29	0.66	ทัศนคติ ดีมาก	3

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ทัศนคติ	จำนวนและร้อยละของระดับทัศนคติ					μ	σ	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
3. โครงการที่บรรจุ ในแผนพัฒนาสามปี ของเทศบาลล้วนเป็น ประโยชน์ต่อ ประชาชนทุกคน ที่อาศัยอยู่ใน เขตเทศบาล	29 (32.22)	48 (53.33)	3 (3.33)	10 (11.11)	-	4.07	0.90	ทัศนคติดี	11
4. เทศบาลมี ความพร้อมใน การจัดประชุม ประชาคม แผนพัฒนาสามปี ทั้งในด้านอาคาร สถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์	24 (26.67)	59 (65.56)	7 (7.78)	-	-	4.19	0.56	ทัศนคติดี	7
5. เทศบาลมี ความพร้อมใน การจัดประชุม ประชาคม แผนพัฒนาสามปี ทั้งในด้านพิธีการ และรูปแบบใน การประชุม	22 (24.44)	64 (71.11)	3 (3.33)	1 (1.11)	-	4.19	.54	ทัศนคติดี	7
6. การจัดประชาคม แผนพัฒนาสามปี ของเทศบาล เป็นไป เพื่อประโยชน์ ส่วนรวมมากกว่า ประโยชน์ส่วนตัว	36 (40.00)	38 (42.22)	15 (16.67)	-	1 (1.11)	4.20	0.80	ทัศนคติดี	5

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ทัศนคติ	จำนวนและร้อยละของระดับทัศนคติ					μ	σ	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
7. ในขั้นตอน การพิจารณาอนุมัติ ให้ความเห็นชอบ ร่างแผนพัฒนา สามปี ซึ่งไม่มี คณะกรรมการ ชุมชนทั้งหมดร่วม พิจารณาอนุมัตินั้น จะทำให้แผนพัฒนา สามปี ๆ ขาดความสอดคล้อง กับสภาพปัญหา หรือความต้องการ ของประชาชน ในบางประเด็น	11 (12.22)	57 (63.33)	6 (6.67)	6 (6.67)	10 (11.11)	3.59	1.14	ทัศนคติดี	15
8. การจัดทำ แผนพัฒนาสามปี ทำให้เทศบาล สามารถใช้ ทรัพยากรได้ อย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ	18 (20.00)	58 (64.44)	14 (15.56)	-	-	4.04	0.60	ทัศนคติดี	12

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ทัศนคติ	จำนวนและร้อยละของระดับทัศนคติ					μ	σ	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
9. การจัดประชุม ประชาคม แผนพัฒนาสามปี ของเทศบาล ซึ่งเชิญคณะกรรมการ ชุมชน ประชาชน หน่วยงานต่าง ๆ หลากหลายสาขา อาชีวมาร่วมแสดง ความคิดเห็น เสนอปัญหาและ ความต้องการนั้น ทำให้แผนพัฒนาฯ มีความเหมาะสม สำหรับการพัฒนา พื้นที่ยิ่งขึ้น	42 (46.67)	47 (52.22)	1 (1.11)	-	-	4.46	0.52	ทัศนคติ ดีมาก	1

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ทัศนคติ	จำนวนและร้อยละของระดับทัศนคติ					μ	σ	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
10. การจัดทำ แผนพัฒนาสามปี ของเทศบาลได้ให้ ความสำคัญกับ ข้อมูลการพัฒนา ในทุก ๆ ด้าน อย่างสมดุล เช่น การศึกษา, สาธารณสุข, สวัสดิการสังคม, โครงสร้างพื้นฐาน, กีฬา, ศิลปวัฒนธรรม และประเพณี, สาธารณสุขโลก เป็นต้น	21 (23.33)	66 (73.33)	3 (3.33)	-	-	4.20	0.48	ทัศนคติดี	5
11. การดำเนินการ ตามโครงการ ที่บรรจุไว้ ในแผนพัฒนาสามปี ของเทศบาลทำให้ ประชาชนในชุมชน มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น	16 (17.78)	69 (76.67)	5 (5.56)	-	-	4.12	0.47	ทัศนคติดี	10
12. การจัดทำ แผนพัฒนาสามปี ของเทศบาลช่วยให้ การดำเนินงาน มีทิศทาง และเป้าหมาย ที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น	19 (21.11)	71 (78.89)	-	-	-	4.21	0.41	ทัศนคติ ดีมาก	4

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ทัศนคติ	จำนวนและร้อยละของระดับทัศนคติ					μ	σ	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
13. การนำเสนอ โครงการเพื่อจัดทำ แผนพัฒนาสามปี ของเทศบาล ซึ่งดำเนินการ โดยพนักงานของ เทศบาลนั้น ทำให้ โครงการตอบสนอง ความต้องการของ ชุมชนได้มากกว่า การเปิดโอกาสให้ คณะกรรมการ ชุมชนร่วมเขียน โครงการด้วย	5 (5.56)	34 (37.78)	11 (12.22)	24 (26.67)	16 (17.78)	3.13	1.26	ทัศนคติ ค่อนข้างดี	16*
14. ในขั้นตอน การเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อจัดทำ แผนพัฒนาสามปี ของเทศบาลนั้น ที่ผ่านมายังขาด ข้อมูลเฉพาะ หรือจำเป็น ในบางประเด็น	12 (13.33)	43 (47.78)	30 (33.33)	4 (4.44)	1 (1.11)	2.32	0.80	ทัศนคติ ค่อนข้าง ไม่ดี	18*

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ทัศนคติ	จำนวนและร้อยละของระดับทัศนคติ					μ	σ	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
15. แผนพัฒนา สามปีของเทศบาล ผ่านกระบวนการ รวบรวมข้อมูล ทั้งจากภายใน และภายนอกพื้นที่ เพื่อนำมาวิเคราะห์ หาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ทำให้สามารถกำหนด แผนพัฒนาสามปี ของเทศบาลได้ เหมาะสม	18 (20.00)	69 (76.67)	2 (2.22)	1 (1.11)	-	4.16	0.50	ทัศนคติดี	9
16. คณะกรรมการ ชุมชนเป็นผู้ที่ สามารถจัดลำดับ ความสำคัญของ แนวทางการพัฒนา ที่จะบรรลุไว้ใน แผนพัฒนาสามปีได้ เหมาะสมกว่า พนักงานของเทศบาล	9 (10.00)	39 (43.33)	41 (45.56)	1 (1.11)	-	2.38	0.68	ทัศนคติ ค่อนข้าง ไม่ดี	17*

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ทัศนคติ	จำนวนและร้อยละของระดับทัศนคติ					μ	σ	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
17. แนวทาง การพัฒนาที่ระบุไว้ ในแผนพัฒนาสามปี ของเทศบาล ได้ผ่านการตัดสินใจ จากการวิเคราะห์ถึง ความเป็นไปได้ ในทางปฏิบัติด้วย	9 (10.00)	72 (80.00)	9 (10.00)	-	-	4.00	0.45	ทัศนคติดี	14
18. การคัดเลือก โครงการ/ กิจกรรม ที่บรรจุไว้ ในแผนพัฒนาสามปี ของเทศบาล ได้ผ่าน พิจารณาทั้งจาก ความจำเป็นเร่งด่วน ทรัพยากรที่มี และระยะเวลา ที่จะดำเนินการ อย่างรอบคอบ	15 (16.67)	64 (71.11)	11 (12.22)	-	-	4.04	0.54	ทัศนคติดี	12
ภาพรวม						3.65	0.24	ทัศนคติดี	

หมายเหตุ: * หมายถึง ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี พบว่า ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ($\mu = 3.65$, $\sigma = 0.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติดีมาก ในข้อ 9 การจัดประชุมประชาคมแผนพัฒนาสามปีของเทศบาล ซึ่งเชิญคณะกรรมการชุมชน ประชาชน หน่วยงานต่าง ๆ หลากหลายสาขาอาชีพมาร่วมแสดงความคิดเห็น เสนอปัญหาและความต้องการนั้น ทำให้แผนพัฒนา ๓ มีความเหมาะสมสำหรับ

การพัฒนาพื้นที่ยิ่งขึ้น ($\mu = 4.46, \sigma = 0.52$) รองลงมา คือ ข้อ 1 การให้ความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีจะช่วยส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลได้ มีทัศนคติดีมาก ($\mu = 4.39, \sigma = 0.59$) ข้อ 2 การพิจารณาร่างแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลให้ความสำคัญกับการตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนในชุมชนได้อย่างแท้จริง มีทัศนคติดีมาก ($\mu = 4.29, \sigma = 0.66$) และข้อ 12 การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลช่วยให้การดำเนินงานมีทิศทาง และเป้าหมายที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น มีทัศนคติดีมาก ($\mu = 4.21, \sigma = 0.41$) ตามลำดับ โดยคณะกรรมการชุมชนมีทัศนคติค่อนข้างไม่ดีต่อขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลนั้น ที่ผ่านมายังขาดข้อมูลเฉพาะหรือจำเป็นในบางประเด็น ($\mu = 2.32, \sigma = 0.80$) และคณะกรรมการชุมชนเป็นผู้ที่สามารถจัดลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนาที่จะบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปีได้เหมาะสมกว่าพนักงานของเทศบาล ($\mu = 2.38, \sigma = 0.68$)

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชนต่อระดับทัศนคติในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ระดับทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
ทัศนคติดีมาก	1	1.11
ทัศนคติดี	85	94.45
ทัศนคติค่อนข้างดี	4	4.44
รวม	90	100.00

จากตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ของระดับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี พบว่า โดยภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติดี ร้อยละ 94.45 รองลงมา คือ ทัศนคติค่อนข้างดี ร้อยละ 4.44 และทัศนคติดีมาก ร้อยละ 1.11 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการ
ชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี กับเพศ อายุ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษาสูงสุด

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามเพศและระดับความรู้
ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

เพศ	ระดับความรู้ อยู่ในระดับต่ำ	ระดับความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง	ระดับความรู้ อยู่ในระดับสูง	รวม
ชาย	6 (17.65)	22 (64.70)	6 (17.65)	34 (100.00)
หญิง	8 (14.29)	30 (53.57)	18 (32.14)	56 (100.00)

$X^2 = 2.28$, Exact Sig. = 0.32

จากตารางที่ 10 พบว่า คณะกรรมการชุมชนเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย
และคณะกรรมการชุมชนเพศหญิง มีระดับความรู้อยู่ในระดับสูงมากกว่าเพศชายเกือบ 2 เท่า
คณะกรรมการชุมชนเพศชายมีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลางมากกว่าเพศหญิง
และคณะกรรมการชุมชนเพศชายมีระดับความรู้อยู่ในระดับต่ำมากกว่าเพศหญิงเช่นกัน
และจากการวิเคราะห์ไคสแควร์ พบว่า เพศของคณะกรรมการชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้
ต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามอายุและระดับความรู้
ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

อายุ	ระดับความรู้ อยู่ในระดับต่ำ	ระดับความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง	ระดับความรู้ อยู่ในระดับสูง	รวม
อายุตั้งแต่ 31-40 ปี	4 (36.36)	5 (45.46)	2 (18.18)	11 (100.00)
อายุตั้งแต่ 41-50 ปี	4 (21.05)	11 (57.90)	4 (21.05)	19 (100.00)
อายุ 51 ปี ขึ้นไป	6 (10.00)	36 (60.00)	18 (30.00)	60 (100.00)

$X^2 = 5.37$, Exact Sig. = 0.22

จากตารางที่ 11 พบว่า คณะกรรมการชุมชนที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่มีระดับความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง และมีระดับความรู้ที่อยู่ในระดับสูง มากกว่าคณะกรรมการชุมชนที่มีอายุตั้งแต่ 41-50 ปี และคณะกรรมการชุมชนที่มีอายุตั้งแต่ 31-40 ปี คณะกรรมการชุมชนที่มีอายุตั้งแต่ 31-40 ปี มีระดับความรู้ที่อยู่ในระดับต่ำ มากกว่าคณะกรรมการชุมชนที่มีอายุตั้งแต่ 41-50 ปี เกือบ 2 เท่า และมากกว่าคณะกรรมการชุมชนที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป เกือบ 4 เท่า และจากการวิเคราะห์ไคสแควร์ พบว่า อายุของคณะกรรมการชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง และระดับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ระยะเวลา ในการดำรงตำแหน่ง	ระดับความรู้ อยู่ในระดับต่ำ	ระดับความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง	ระดับความรู้ อยู่ในระดับสูง	รวม
น้อยกว่า 1 ปี	5 (71.43)	2 (28.57)	0 (0.00)	7 (100.00)
1-5 ปี	9 (12.86)	39 (55.71)	22 (31.43)	70 (100.00)
6-10 ปีขึ้นไป	0 (0.00)	11 (84.62)	2 (15.38)	13 (100.00)

$X^2 = 22.19$, Exact Sig. = 0.00, Cramer's V = 0.35

จากตารางที่ 12 พบว่า คณะกรรมการชุมชนที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง 6-10 ปีขึ้นไป มีระดับความรู้ที่อยู่ในระดับปานกลาง มากกว่าคณะกรรมการชุมชนที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง 1-5 ปี และมีระดับความรู้ที่อยู่ในระดับปานกลาง มากกว่าคณะกรรมการชุมชนที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งน้อยกว่า 1 ปี 3 เท่า คณะกรรมการชุมชนที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง 1-5 ปี มีระดับความรู้ที่อยู่ในระดับสูง มากกว่าคณะกรรมการชุมชนที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง 6-10 ปีขึ้นไป 2 เท่า และคณะกรรมการชุมชนที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งน้อยกว่า 1 ปี มีระดับความรู้ที่อยู่ในระดับต่ำมากกว่าคณะกรรมการชุมชนที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง 1-5 ปี เกือบ 6 เท่า และจากการวิเคราะห์ไคสแควร์ พบว่า ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับความรู้ต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.35 หรือร้อยละ 35

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด และระดับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ระดับการศึกษาสูงสุด	ระดับความรู้			รวม
	อยู่ในระดับต่ำ	อยู่ในระดับปานกลาง	อยู่ในระดับสูง	
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	6 (31.58)	7 (36.84)	6 (31.58)	19 (100.00)
มัธยมศึกษาตอนต้น	3 (15.00)	12 (60.00)	5 (25.00)	20 (100.00)
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	1 (6.25)	11 (68.75)	4 (25.00)	16 (100.00)
อนุปริญญา/ ปวส.	2 (15.39)	10 (76.92)	1 (7.69)	13 (100.00)
ปริญญาตรีขึ้นไป	2 (9.09)	12 (54.55)	8 (36.36)	22 (100.00)

$X^2 = 10.02$, Exact Sig. = 0.27

จากตารางที่ 13 พบว่า คณะกรรมการชุมชนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีระดับความรู้อยู่ในระดับสูง มากกว่าคณะกรรมการชุมชนที่มีระดับการศึกษา ระดับอนุปริญญา/ ปวส. 5 เท่า และคณะกรรมการชุมชนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดระดับ ประถมศึกษาหรือต่ำกว่ามีระดับความรู้อยู่ในระดับสูง มากกว่าคณะกรรมการชุมชนที่มีระดับ การศึกษาสูงสุดระดับอนุปริญญา/ ปวส. เกือบ 5 เท่า และจากการวิเคราะห์ไคสแควร์ พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดของคณะกรรมการชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ต่อการจัดทำ แผนพัฒนาสามปี

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามเพศและระดับทัศนคติ ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

เพศ	ทัศนคติก่อนข้างดี	ทัศนคติดี	ทัศนคติดีมาก	รวม
ชาย	3 (8.82)	31 (91.18)	0 (0.00)	34 (100.00)
หญิง	1 (1.79)	54 (96.42)	1 (1.79)	56 (100.00)

$X^2 = 3.03$, Exact Sig. = 0.29

จากตารางที่ 14 พบว่า คณะกรรมการชุมชนเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และคณะกรรมการชุมชนเพศหญิง มีระดับทัศนคติดีมากกว่าเพศชาย และคณะกรรมการชุมชน

เพศชาย มีระดับทัศนคติค่อนข้างดีมากกว่าเพศหญิง เกือบ 5 เท่า และจากการวิเคราะห์ไคสแควร์ พบว่า เพศของคณะกรรมการชุมชน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามอายุและระดับทัศนคติ ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

อายุ	ทัศนคติค่อนข้างดี	ทัศนคติดี	ทัศนคติดีมาก	รวม
อายุตั้งแต่ 31-40 ปี	0 (0.00)	11 (100.00)	0 (0.00)	11 (100.00)
อายุตั้งแต่ 41-50 ปี	1 (5.26)	18 (94.74)	0 (0.00)	19 (100.00)
อายุ 51 ปี ขึ้นไป	3 (5.00)	56 (93.33)	1 (1.67)	60 (100.00)

$X^2 = 1.10$, Exact Sig. = 1.00

จากตารางที่ 15 พบว่า คณะกรรมการชุมชนที่มีอายุตั้งแต่ 31-40 ปี มีระดับทัศนคติดีมากกว่าคณะกรรมการชุมชนที่มีอายุตั้งแต่ 41-50 ปี และคณะกรรมการชุมชนที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป และจากการวิเคราะห์ไคสแควร์ พบว่า อายุของคณะกรรมการชุมชน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง และระดับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง	ทัศนคติค่อนข้างดี	ทัศนคติดี	ทัศนคติดีมาก	รวม
น้อยกว่า 1 ปี	1 (14.29)	6 (85.71)	0 (0.00)	7 (100.00)
1-5 ปี	3 (4.29)	66 (94.29)	1 (1.43)	70 (100.00)
6-10 ปีขึ้นไป	0 (0.00)	13 (100.00)	0 (0.00)	13 (100.00)

$X^2 = 2.49$, Exact Sig. = 0.51

จากตารางที่ 16 พบว่า คณะกรรมการชุมชนที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง 6-10 ปีขึ้นไป มีทัศนคติดี มากกว่าคณะกรรมการชุมชนที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งน้อยกว่า 1 ปี และคณะกรรมการชุมชนที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง 1-5 ปี และคณะกรรมการชุมชนที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง 1-5 ปี มีทัศนคติดีมาก มากกว่าคณะกรรมการชุมชนที่มี

ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง 6-10 ปีขึ้นไป และคณะกรรมการชุมชนที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งน้อยกว่า 1 ปี และจากการวิเคราะห์ไคสแควร์ พบว่า ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการชุมชน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด และระดับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ระดับการศึกษาสูงสุด	ทัศนคติค่อนข้างดี	ทัศนคติดี	ทัศนคติดีมาก	รวม
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	2 (10.53)	17 (89.47)	0 (0.00)	19 (100.00)
มัธยมศึกษาตอนต้น	2 (10.00)	17 (85.00)	1 (5.00)	20 (100.00)
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	0 (0.00)	16 (100.00)	0 (0.00)	16 (100.00)
อนุปริญญา/ ปวส.	0 (0.00)	13 (100.00)	0 (0.00)	13 (100.00)
ปริญญาตรีขึ้นไป	0 (0.00)	22 (100.00)	0 (0.00)	22 (100.00)

$X^2 = 9.14$, Exact Sig. = 0.29

จากตารางที่ 17 พบว่า คณะกรรมการชุมชนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีทัศนคติดีมาก มากกว่าคณะกรรมการชุมชนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดทุกระดับ และคณะกรรมการชุมชนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. อนุปริญญา/ ปวส. และระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีระดับทัศนคติดีเท่า ๆ กัน และจากการวิเคราะห์ไคสแควร์ พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดของคณะกรรมการชุมชน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

**ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการ
ชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี**

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำ
แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

	ความรู้	ทัศนคติ
ความรู้	-	0.20
ทัศนคติ		-

จากตารางที่ 18 พบว่า มีจำนวนประชากรที่ใช้ในการวิเคราะห์เพียง 86 คน เนื่องจากการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นั้น มีเงื่อนไขว่า ตัวแปรเชิงปริมาณ 2 ตัว จะต้องมีการกระจายแบบปกติ จึงต้องตัดตัวแปรบางตัวออกไปเพื่อให้ตัวแปรมีการกระจายแบบปกติ จะเห็นได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างความรู้กับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีค่าเท่ากับ .199 แสดงว่า ความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 19 สรุปการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1. เพศของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับความรู้ต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. อายุของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับความรู้ต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี	ปฏิเสธสมมติฐาน
3. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับความรู้ต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี	ยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 19 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
4. ระดับการศึกษาสูงสุดของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับความรู้ต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี	ปฏิเสธสมมติฐาน
5. เพศของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี	ปฏิเสธสมมติฐาน
6. อายุของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี	ปฏิเสธสมมติฐาน
7. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี	ปฏิเสธสมมติฐาน
8. ระดับการศึกษาสูงสุดของคณะกรรมการชุมชน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี	ปฏิเสธสมมติฐาน
9. ความรู้กับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีความสัมพันธ์กัน	ปฏิเสธสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผลวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้และระดับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษาสูงสุดกับความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ประชากรที่ใช้ คือ คณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลตำบลบางพระ จำนวน 10 ชุมชน รวมทั้งสิ้น 90 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

สรุปผลวิจัย

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 51 ปีขึ้นไป ซึ่งส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รองลงมา มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า และปริญญาตรี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รองลงมา คือ รับจ้างทั่วไป ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท และคณะกรรมการชุมชนส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง 1-5 ปี

ระดับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 57.77 รองลงมา มีระดับความรู้อยู่ในระดับสูง และมีระดับความรู้ อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เท่ากับ 13.49 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.43 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 19 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับทัศนคติ

รองลงมา คือ ทักษะคิดก่อนข้างดี และทักษะคิดดีมาก ตามลำดับ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี กับ เพศ อายุ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า

เพศ อายุ และระดับการศึกษาสูงสุด ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ส่วนระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง มีความสัมพันธ์กับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี กับเพศ อายุ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า

เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะคิดของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทักษะคิดของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า

ความรู้และทักษะคิดของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการศึกษา ความรู้และทักษะคิดของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ระดับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง คะแนนระดับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนที่อยู่ในระดับปานกลางนี้ สอดคล้องกับการวิจัยของสมศักดิ์ ทิบุญ (2551) ที่ได้วิจัยเรื่อง ความรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยฉัตร อำเภอห้วยฉัตร

จังหวัดลำปาง พบว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ในภาพรวม มีระดับปานกลาง และขัดแย้งกับการวิจัยของมาหามะ อิงดิง (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจทางด้านการจัดทำแผนพัฒนาของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลกาติซา อำเภอร่องแงะ จังหวัดนราธิวาส พบว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลกาติซา อำเภอร่องแงะ จังหวัดนราธิวาส อยู่ในระดับสูง คะแนนระดับ ความรู้ของคณะกรรมการชุมชนที่อยู่ในระดับปานกลางนี้ อาจเป็นเพราะเทศบาลมีโครงการ ให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปีค่อนข้างน้อยหรือมีการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง รวมไปถึงในทุก ๆ ครั้งที่มีการประชุมเกี่ยวกับการจัดทำแผนก็จะมีคณะกรรมการชุมชน ประชาชน และทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนด้วยทุกครั้ง ดังนั้น ระดับความรู้ ของคณะกรรมการชุมชนและประชาชนจึงไม่ต่างกัน และโดยส่วนใหญ่แล้วในการประชาสัมพันธ์ เรื่องการจัดทำร่างแผนพัฒนาสามปี จะกล่าวถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วมของประชาชนเท่านั้น รวมทั้งเทศบาลยังไม่เคยมีการจัดอบรมเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

2. ระดับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาล ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับทัศนคติอยู่ใน ระดับดี สอดคล้องกับงานวิจัยของนรัชย์ บุตรศรีธา ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ ทัศนคติ และบทบาทของ คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลทรายมูล อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด จำนวน 20 คน โดยภาพรวมมีทัศนคติดีต่อการ จัดทำแผนพัฒนา ทั้งนี้ สาเหตุที่ระดับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนอยู่ในระดับดี อาจเนื่องมาจากเทศบาลเปิดโอกาสให้คณะกรรมการชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรม ของเทศบาลในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นในด้านการตัดสินใจในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี การจัดทำแผนชุมชน และโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปีนั้น ส่วนใหญ่เป็นโครงการที่ชุมชน ได้เสนอในขั้นตอนการจัดทำร่างแผนพัฒนาสามปี และเทศบาลก็ได้ดำเนินการตามโครงการที่บรรจุ ในแผนพัฒนาสามปี ไม่ว่าจะเป็นการร่วมอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม วันสำคัญต่าง ๆ โครงการ ในด้านการส่งเสริมสุขภาพ เช่น การจัดแข่งขันกีฬาระหว่างชุมชนกับเทศบาล โครงการ ด้านสาธารณสุขปโภค และโครงการด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้คณะกรรมการชุมชน มีทัศนคติที่ดีต่อเทศบาล และเล็งเห็นความสำคัญต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาล เพราะ โครงการที่เทศบาลจัดทำโดยส่วนใหญ่ทำเพื่อประชาชนในชุมชน ส่งผลต่อระดับทัศนคติ ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ด้วย

3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี กับ เพศ อายุ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษาสูงสุด สรุปได้ ดังนี้

3.1 เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ ทิบุญ (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้างฉัตร อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการมีบทบาทในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น สาเหตุที่เพศของคณะกรรมการชุมชน ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ เนื่องจากเทศบาลมีการส่งเสริมให้คณะกรรมการชุมชนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เทศบาลได้จัดทำขึ้น รวมถึงการเปิดโอกาสให้คณะกรรมการชุมชนไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือชายมีโอกาสร่วมแสดงความคิดเห็นในเวทีประชาคมแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลอย่างเท่าเทียมกัน และยังมีการจัดโครงการส่งเสริมเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคระหว่างชายหญิงขึ้นในทุก ๆ ปีด้วย

3.2 ระดับการศึกษาสูงสุด ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากคณะกรรมการชุมชนทุกชุมชนให้ความร่วมมือ และให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกับเทศบาลในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี และการจัดกิจกรรมในทุก ๆ ด้าน ทำให้คณะกรรมการชุมชนส่วนใหญ่มีความรู้ในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีในระดับหนึ่ง ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางและระดับสูง อีกทั้งคณะกรรมการชุมชนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษา ถึงแม้ว่าจะมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ยังมีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง มีส่วนน้อยที่มีความรู้ในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งอาจจะเกิดจากคณะกรรมการชุมชนที่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาหรือไม่ได้เรียนหนังสือ จึงทำให้ไม่เข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปีเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ ทิบุญ (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้างฉัตร อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการมีบทบาทในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของมาหามะ อิงคิง (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจทางด้านการจัดทำแผนพัฒนาของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลกาลีซา อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส พบว่า ประชากรที่มีการศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลกาฬิชา อำเภอร่องแงะ จังหวัดนครราชสีมา ด้านความสำคัญของการจัดทำ แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ด้านกระบวนการในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหาร ส่วนตำบล และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกัน

3.3 อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำ แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในปัจจุบันการศึกษามีการเปิดกว้างทั้งการศึกษาขั้นพื้นฐานในห้องสมุด หนังสือ หรือจาก สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ทำให้คณะกรรมการชุมชนมีความสะดวกในการค้นหาข้อมูลที่ตนเอง ต้องการทราบได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และถึงแม้ว่าคณะกรรมการชุมชนจะมีอายุมากแล้ว แต่ก็ยังสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ และคณะกรรมการชุมชนยังมีการติดต่อประสานงาน และเข้าร่วมประชุมกับทางเทศบาลอย่างสม่ำเสมอ ทำให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนา สามปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมาหามะ อิงคิง (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ ทางด้านการจัดทำแผนพัฒนาของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลกาฬิชา อำเภอร่องแงะ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ประชากรที่มีการศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลกาฬิชา อำเภอร่องแงะ จังหวัดนครราชสีมา ด้านกระบวนการในการจัดทำ แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกัน

3.4 ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง มีความสัมพันธ์กับความรู้ของคณะกรรมการ ชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากคณะกรรมการชุมชนที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งเป็นระยะเวลานาน มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปีมากกว่าคณะกรรมการชุมชน ที่เข้ารับตำแหน่งใหม่ จึงเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปีได้มากกว่าคณะกรรมการชุมชน ที่เข้ารับตำแหน่งใหม่ที่ยังไม่มีประสบการณ์ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสามปีหรือยังไม่เคยเข้าร่วม ในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

3.5 เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำ แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก คณะกรรมการไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือชาย ต่างก็ให้ความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี เพราะเล็งเห็นแล้วว่า การจัดทำแผนพัฒนาสามปีนั้นทำให้ชุมชนที่ตนอยู่อาศัยได้รับการพัฒนาไป ในทิศทางที่ดีขึ้นและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านใดก็ตาม เช่น ด้านสาธารณูปโภค ด้านสาธารณสุข ด้านการพัฒนาชุมชน สวัสดิการชุมชน ด้านการกีฬา ด้านวัฒนธรรมประเพณี เป็นต้น

3.6 อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากคณะกรรมการชุมชนทุกชุมชนและเทศบาลมีการติดต่อกันตลอดเวลา และเทศบาลก็ให้ความสำคัญกับทุกชุมชนในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงอย่างรวดเร็ว ทำให้คณะกรรมการชุมชนไม่ว่าจะมีอายุมากหรืออายุน้อยก็มีทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

3.7 ระดับการศึกษาสูงสุด ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากคณะกรรมการชุมชนไม่ว่าจะมีการศึกษาในระดับใด ส่วนใหญ่แล้วก็มีทัศนคติต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี เพราะในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีนั้นเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน และทุกภาคส่วน ให้ความสำคัญกับคณะกรรมการชุมชน และประชาชนทุกชุมชน รวมไปถึงในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีก็ต้องนำโครงการที่คณะกรรมการชุมชน และประชาชนนำเสนอมาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปีด้วย

3.8 ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากคณะกรรมการชุมชนส่วนใหญ่เป็นประชาชนที่อาศัยในเขตเทศบาลตำบลบางพระ อยู่ก่อนแล้ว จึงอาจเคยได้ร่วมนำเสนอปัญหาความต้องการของชุมชนในเวทีประชาคมแผนพัฒนาสามปี ก่อนที่จะเข้ารับตำแหน่งเป็นคณะกรรมการชุมชน จึงเล็งเห็นความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี เพราะแผนพัฒนาสามปีช่วยให้การดำเนินงานของเทศบาลมีทิศทางตรงตามปัญหาและความต้องการของชุมชน

4. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี สรุปได้ว่า ความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ไม่มีความสัมพันธ์กัน อาจเนื่องมาจาก คณะกรรมการชุมชนมีทัศนคติดีต่อเทศบาลอยู่แล้ว ดังนั้น จึงให้ความร่วมมือกับเทศบาลในทุก ๆ ด้าน รวมถึงด้านการจัดทำแผนพัฒนาสามปีด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงระดับความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีโดยรวมว่าอยู่ในระดับปานกลาง และในส่วนของระดับทัศนคติ

ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี โดยรวมมีทัศนคติดี ดังนั้น เพื่อให้ระดับความรู้และระดับทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีดีขึ้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผลการศึกษา พบว่า ในการมาร่วมกิจกรรมของคณะกรรมการชุมชนกับเทศบาลในแต่ละครั้งนั้น คณะกรรมการชุมชนจะต้องเสียสละเวลาในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ บางครั้งอาจจะใช้เวลาเป็นวัน และบางคนต้องมาเกือบทุกวัน ดังนั้น เทศบาลควรมีการกำหนดนโยบายในการตั้งค่าตอบแทน เบี้ยเลี้ยง เบี้ยประชุม ให้กับคณะกรรมการชุมชนเพื่อเป็นขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

2. ผลการศึกษา พบว่า คณะกรรมการชุมชนมีความรู้ในการจัดทำแผนอยู่ในระดับหนึ่ง ซึ่งเป็นเพียงความรู้เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกระบวนการประชาคมแผนพัฒนาสามปีเท่านั้น ดังนั้น เทศบาลควรมีนโยบายส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนทุกขั้นตอน เนื่องจากการจัดทำแผนเป็นตัวขับเคลื่อนการทำงานของเทศบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีเป้าหมายที่ชัดเจน และสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดความคุ้มค่า และเกิดประโยชน์กับประชาชนสูงสุด

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ผลการศึกษา พบว่า คณะกรรมการชุมชนมีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปีอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น เทศบาลควรมีการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจกับคณะกรรมการชุมชนเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและแผนอื่น ๆ เพื่อให้คณะกรรมการชุมชนเล็งเห็นความจำเป็นและความสำคัญในการจัดทำแผนของเทศบาล

2. ผลการศึกษา พบว่า คณะกรรมการชุมชนมีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปีเกี่ยวกับระเบียบต่าง ๆ ค่อนข้างน้อย ดังนั้น เทศบาลควรจัดทำเอกสาร แผ่นพับ หรือหนังสือคู่มือเกี่ยวกับความรู้เรื่องแผนพัฒนาสามปีและแผนอื่น ๆ ของเทศบาล

3. ผลการศึกษา พบว่า คณะกรรมการชุมชนยังไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปีอย่างจริงจัง ดังนั้น เทศบาลควรมีการพัฒนาศักยภาพของคณะกรรมการชุมชนโดยจัดให้มีการศึกษาดูงานนอกสถานที่เกี่ยวกับการจัดทำแผน

4. ผลการศึกษา พบว่า คณะกรรมการชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปีค่อนข้างน้อย ดังนั้น เทศบาลควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดทำแผนอย่างทั่วถึงและชัดเจน

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ผลการศึกษา พบว่า คณะกรรมการชุมชนมีความสนใจในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี แต่ยังมีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปีไม่ครบทุกด้าน ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาวิจัยด้านศักยภาพของคณะกรรมการชุมชนในการจัดทำแผนชุมชน

2. ผลการศึกษา พบว่า คณะกรรมการชุมชนมีความรู้อยู่ในระดับปานกลางและมีทัศนคติดีต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาวิจัยด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

3. ผลการศึกษา พบว่า ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งอาจจะได้ข้อมูลไม่ครบทุกด้าน ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพในประเด็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการชุมชนด้วย

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2548). *ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548*. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- จักราวุธ ภักดีสกุลสวรรค์. (2553). *การศึกษาความรู้และบทบาทคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลนาจาน อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น*. การศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จ่านง พรายเข้มแข. (2535). *เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กับการสอนซ่อมเสริม (ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- เฉลียว บุรีภักดี. (2547). *ปัญหาและความต้องการด้านสังคม และวัฒนธรรมของสังคมไทย ในทศวรรษหน้า*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชลชชา พลีสึงห์. (2554). *ทัศนคติของผู้ใช้บริการเฟสบุ๊คต่อพณิชย์อิเล็กทรอนิกส์*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาระบบสารสนเทศ, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ณฤดี นิมิพิเศษ. (2552). *ความรู้และการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี*. ปัญหาพิเศษ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดารณี พานทอง พาลุสุข และสุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ. (2548). *ทฤษฎีการจูงใจ (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เทศบาลตำบลบางพระ. (2550). *ระเบียบเทศบาลตำบลบางพระว่าด้วยคณะกรรมการชุมชน พ.ศ. 2550*. ชลบุรี: เทศบาลตำบลบางพระ.
- เทศบาลตำบลบางพระ. (2551). *ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลบางพระ ระยะ 25 ปี (พ.ศ. 2551-2575)*. ชลบุรี: เทศบาลตำบลบางพระ.
- เทศบาลตำบลบางพระ. (2559). *แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2559-2561)*. ชลบุรี: เทศบาลตำบลบางพระ.
- เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ. (2559). *สถิติสำหรับการวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์*. ชลบุรี: วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ธัญช พิพัฒน์ปราคากร. (2552). *ความรู้ ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ของคณะกรรมการชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ธาริษา เสาวรัฐ. (2542). *ความรู้ ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมของข้าราชการต่อระบบประกันคุณภาพกรณีศึกษา: ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ภาคใต้*. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นรัช บุตศรีธา. (2553). *ความรู้ ทักษะ และบทบาทของคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลทรายมูล อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น*. การศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ. (2542). *รวมบทความวิจัยการวัดผลและประเมินผล (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: ศรีอนันต์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พงศ์สันต์ ศรีสมทรัพย์ และปิยะนุช เงินคล้าย. (2550). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรธิดา วิเชียรปัญญา. (2547). *การจัดการความรู้: พื้นฐานและการประยุกต์ใช้*. กรุงเทพฯ: ธรรมกมลการพิมพ์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล ชโนวรรณ. (2547). *การประเมินแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำน้อย*. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบาย และการวางแผนสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2553). *เหตุจูงใจในการสมัครเข้าศึกษาของนักศึกษาเป็นรายกระบวนวิชา (Pre-degree): ศึกษาเฉพาะกรณี มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครศรีธรรมราช*. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครศรีธรรมราช.

- มาหามะ อิงคิง. (2551). *ความรู้ความเข้าใจทางด้านการจัดทำแผนพัฒนาของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลกาฬิชา อำเภอร่องแงะ จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาอิสระ* รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ยุทธนา ทรัพย์สมบูรณ์. (2538). *ความรู้ความเข้าใจและความพึงพอใจของประชาชนต่อบริการสาธารณะที่ได้รับจากสุขาภิบาล: ศึกษาเปรียบเทียบสุขาภิบาลสองแห่งในจังหวัดสกลนคร. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครอง, คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*
- เขาวดี วิบูลย์ศรี. (2540). *การวัดผลและการสร้างแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.* กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- ลัดดาวัลย์ สกุดสุข. (2550). *คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานที่ปฏิบัติงาน ณ ท่าอากาศยานกรุงเทพ บริษัท ท่าอากาศยานไทยจำกัด (มหาชน).* วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- วรรณฤดี แก้วแกมแบ. (2544). *ความรู้เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริโภคอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- วัฒน์ธันซ์ วัฒน์วรกาญจน์. (2551). *การศึกษาทัศนคติของผู้นำชุมชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่เป้าหมายแปลงปลูกป่าตามโครงการปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติ ฯ ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูหลวง.* ขอนแก่น: ส่วนฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 8 (ขอนแก่น).
- วิจารณ์ พานิช. (2548). *การจัดการความรู้กับการบริหารราชการไทย.* กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). *ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย: เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้. ข่าวสารการวิจัยการศึกษา, 18(3), 8-11.*
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). *จิตวิทยาสังคม.* กรุงเทพฯ: สิริวิริยาสาน.

- ศิพล รื่นใจชน. (2549). *ความรู้ ความเข้าใจในสิทธิของประชาชนเกี่ยวกับธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ ศึกษากรณีประชาชนหมู่ 1 ตำบลท่ามะขาม อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมชาย สีวธรรมย์. (2550). *ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติงานตามบทบาทในการพัฒนาชุมชน ของคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม*. การศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมศักดิ์ ทิบุญ. (2551). *ความรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้างฉัตร อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง*. การศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงาน ก.พ.ร. และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2548). *การจัดการความรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน ก.พ.ร. และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.
- สุกัญญา บุตรอำคา. (2544). *พฤติกรรมการบริหารงานงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุดสุดา อธิปัญญาพงษ์. (2554). *ความรู้และพฤติกรรมการบริหารโรคอาหารสโรว์ฟู๊ดของบุคลากรโรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทรา*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุพิศ เกียรติม. (2551). *ศักยภาพด้านความรู้ของผู้นำชุมชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่*. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุรพงษ์ โสชนะเสถียร. (2533). *การสื่อสารกับสังคม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริรัตน์ ฉลอม. (2554). *ความรู้ ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของเทศบาลตำบลสันฝักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่*. การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

- สุวรี ศิวแพทย์. (2549). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินติ้งเฮ้าส์.
- แสงจันทร์ โสภากาล. (2550). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล*. เลข: คณะสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- อดิศักดิ์ ชาววัง. (2551). *ความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลของคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี*. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อริภัทร สายนาค. (2543). *การศึกษาเจตคติต่อการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะของครูที่ใช้คู่มือการประเมินการปฏิบัติการสอน*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี
ของเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

แบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามเกี่ยวกับ
ความรู้และทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาล
ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาปรับปรุงและเสนอแนะ
ต่อผู้บริหารในการใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น นำไปประกอบ
การพิจารณาปรับปรุงการวางแผนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป จึงขอความกรุณาให้ท่าน
ตอบแบบสอบถามตรงกับความเป็นจริงของท่าน ทั้งนี้ เพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์ของผลการวิจัย

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

ตอนที่ 3 ทัศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

การตอบแบบสอบถามนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ต้องระบุชื่อ นามสกุล และคำตอบใด ๆ
จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบทั้งสิ้น ทั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. ไม่เกิน 20 ปี 2. อายุตั้งแต่ 21-30 ปี
 3. อายุตั้งแต่ 31-40 ปี 4. อายุตั้งแต่ 41-50 ปี
 5. อายุ 51 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

1. โสด 2. สมรส
 3. หม้าย 4. แยกกันอยู่
 5. หย่า

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า 2. มัธยมศึกษาตอนต้น
 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. 4. อนุปริญญา/ ปวส.
 5. ปริญญาตรี 6. ปริญญาโท
 7. ปริญญาเอก

5. ชุมชนที่อยู่อาศัย

1. ชุมชนท้ายบ้าน หมู่ที่ 1 2. ชุมชนพร้อมใจ หมู่ที่ 2
 3. ชุมชนบางพระน่าย หมู่ที่ 2 4. ชุมชนวัดหลวงบางพระ หมู่ที่ 3
 5. ชุมชนท่าตาลักษ์ หมู่ที่ 3 6. ชุมชนคอเขาพัฒนา หมู่ที่ 4
 7. ชุมชนบ้านนาพ หมู่ที่ 6 8. ชุมชนตลาดบน หมู่ที่ 10
 9. ชุมชนชาวเขื่อนพัฒนา หมู่ที่ 6 10. ชุมชนทิวสนพัฒนา หมู่ที่ 6

6. การประกอบอาชีพหลัก

1. แม่บ้าน 2. รับจ้างทั่วไป
 3. เกษตรกรรม 4. ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว
 5. รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ 6. อื่น ๆ.....

7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1. ไม่เกิน 10,000 บาท 2. 10,001-20,000 บาท
3. 20,001-30,000 บาท 4. 30,001-40,000 บาท
5. 40,001 บาทขึ้นไป

8. การดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการชุมชน

1. ประธานกรรมการ 2. รองประธานกรรมการ
3. กรรมการฝ่ายปกครอง 4. กรรมการฝ่ายการศึกษา
5. กรรมการฝ่ายคลัง 6. กรรมการฝ่ายสวัสดิการสังคม
7. กรรมการฝ่ายพัฒนา 8. กรรมการฝ่ายสาธารณสุข
9. กรรมการฝ่ายป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย

9. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

1. น้อยกว่า 1 ปี 2. 1-5 ปี
3. 6-10 ปี 4. 11-15 ปี
5. 16-20 ปี 6. มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความรู้ของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าถูกต้อง

ข้อความ	ถูก	ผิด
1. ในการเสนอโครงการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ต้องเสนอให้ปลัดเทศบาลเป็นผู้อนุมัติโครงการ		
2. ในโครงการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ไม่ต้องกำหนดทรัพยากรในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี		
3. หน่วยงานที่รับผิดชอบต้องแจ้งโครงการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ที่ได้รับอนุมัติให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบ		
4. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจะต้องดำเนินการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี		
5. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา		

ข้อความ	ถูก	ผิด
6. แผนพัฒนาสามปีของเทศบาล ต้องมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลด้วย		
7. ในการคัดเลือกโครงการ/ กิจกรรม ไม่ต้องคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วน		
8. เทศบาลสามารถวางแผนพัฒนาสามปีได้ โดยไม่ต้องรับฟังข้อมูลปัญหาความต้องการจากประชาคมหมู่บ้าน		
9. เทศบาลเป็นผู้เสนอปัญหาและความต้องการต่าง ๆ ในชุมชนและแก้ไขปัญหาคือความต้องการเหล่านั้นเอง		
10. การจัดทำแผนพัฒนาสามปี โดยมีคณะกรรมการชุมชน และผู้แทนจากภาคส่วนต่าง ๆ มาร่วมทำประชาคมก็เพียงพอแล้ว ประชาชนทั่วไปจะเข้าร่วมหรือไม่ก็ได้		
11. การจัดทำแผนพัฒนาสามปีเป็นหน้าที่ของนายกเทศมนตรี และสมาชิกสภาเทศบาลเท่านั้น		
12. ประชาคมสามารถพัฒนาชุมชนทุกด้านได้ โดยไม่ต้องขอรับการสนับสนุนหรือประสานงานจากเทศบาล		
13. การจัดประชุมประชาคมแผนพัฒนาสามปี เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ความต้องการในภาพรวม และจัดลำดับความสำคัญของโครงการที่ชุมชนนำเสนอให้เทศบาลดำเนินการ แล้วนำไปบรรจุเป็นโครงการในแผนพัฒนาสามปี		
14. ผู้มีอำนาจในการอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาสามปีของเทศบาล คือ นายอำเภอ		
15. การประกาศใช้แผนพัฒนาสามปี ต้องแจ้งให้กระทรวงการคลังทราบ		
16. การจัดทำแผนพัฒนาสามปี ต้องเน้นการก่อสร้างถนน ก่อสร้างอาคารหรือสะพานต่าง ๆ		
17. เป้าหมายสุดท้ายของแผนพัฒนาสามปี คือ ความสุขของพนักงานเทศบาล และได้รับเงินโบนัสประจำปี		
18. การประชุมคณะกรรมการพัฒนาเทศบาล จะต้องมีกรรมการมาประชุมครบองค์ประชุมทุกครั้ง		
19. รัฐบาลไม่ได้บังคับให้เทศบาลจัดทำแผนพัฒนาสามปี ขึ้นอยู่กับความพร้อมของเทศบาลเอง		

ข้อความ	ถูก	ผิด
20. ปลัดจังหวัดมีอำนาจขยายเวลาการจัดทำแผนพัฒนาสามปี แล้วรายงานกระทรวงมหาดไทยทราบ		

ตอนที่ 3 ทศนคติของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี
คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับทศนคติของท่าน

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. การให้ความรู้ความเข้าใจ ในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี จะช่วยส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึง ความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนา สามปีของเทศบาลได้					
2. การพิจารณาร่างแผนพัฒนาสามปี ของเทศบาลให้ความสำคัญกับ การตอบสนองปัญหาและความต้องการ ของประชาชนในชุมชนได้อย่างแท้จริง					
3. โครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปี ของเทศบาลล้วนเป็นประโยชน์ต่อ ประชาชนทุกคนที่อาศัยอยู่ใน เขตเทศบาล					
4. เทศบาลมีความพร้อมใน การจัดประชุมประชาคมแผนพัฒนา สามปี ทั้งในด้านอาคารสถานที่และวัสดุ อุปกรณ์					
5. เทศบาลมีความพร้อมใน การจัดประชุมประชาคมแผนพัฒนา สามปี ทั้งในด้านพิธีการและรูปแบบใน การประชุม					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
6. การจัดประชาคมแผนพัฒนาสามปี ของเทศบาล เป็นไปเพื่อประโยชน์ ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว					
7. ในขั้นตอนการพิจารณาอนุมัติให้ ความเห็นชอบร่างแผนพัฒนาสามปี ซึ่งไม่มีคณะกรรมการชุมชนทั้งหมด ร่วมพิจารณาอนุมัตินั้น จะทำให้ แผนพัฒนาสามปี ๗ ขาดความสอดคล้อง กับสภาพปัญหาหรือความต้องการ ของประชาชนในบางประเด็น					
8. การจัดทำแผนพัฒนาสามปีทำให้ เทศบาลสามารถใช้ทรัพยากรได้ อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ					
9. การจัดประชุมประชาคมแผนพัฒนา สามปีของเทศบาล ซึ่งเชิญคณะกรรมการ ชุมชน ประชาชน หน่วยงานต่าง ๆ หลากหลายสาขาอาชีพมาร่วมแสดง ความคิดเห็น เสนอปัญหาและ ความต้องการนั้น ทำให้แผนพัฒนา ๗ มีความเหมาะสมสำหรับการพัฒนาพื้นที่ ยิ่งขึ้น					
10. การจัดทำแผนพัฒนาสามปี ของเทศบาล ได้ให้ความสำคัญกับข้อมูล การพัฒนาในทุก ๆ ด้านอย่างสมดุล เช่น การศึกษา, สาธารณสุข, สวัสดิการสังคม, โครงสร้างพื้นฐาน, กีฬา, ศิลปวัฒนธรรม และประเพณี, สาธารณูปโภค เป็นต้น					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
11. การดำเนินการตามโครงการที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลทำให้ประชาชนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น					
12. การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลช่วยให้การดำเนินงานมีทิศทาง และเป้าหมายที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น					
13. การนำเสนอโครงการเพื่อจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลซึ่งดำเนินการโดยพนักงานของเทศบาลนั้น ทำให้โครงการตอบสนองความต้องการของชุมชนได้มากกว่าการเปิดโอกาสให้คณะกรรมการชุมชนร่วมเขียนโครงการด้วย					
14. ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลนั้น ที่ผ่านมายังขาดข้อมูลเฉพาะหรือจำเป็นในบางประเด็น					
15. แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลผ่านกระบวนการรวบรวมข้อมูลทั้งจากภายในและภายนอกพื้นที่ เพื่อนำมาวิเคราะห์หาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ทำให้สามารถกำหนดแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลได้เหมาะสม					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
16. คณะกรรมการชุมชนเป็น ผู้ที่สามารถจัดลำดับความสำคัญ ของแนวทางการพัฒนาที่จะบรรลุไว้ ในแผนพัฒนาสามปีได้เหมาะสมกว่า พนักงานของเทศบาล					
17. แนวทางการพัฒนาที่ระบุไว้ใน แผนพัฒนาสามปีของเทศบาล ได้ผ่าน การตัดสินใจจากการวิเคราะห์ถึง ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติด้วย					
18. การคัดเลือกโครงการ/ กิจกรรม ที่บรรลุไว้ในแผนพัฒนาสามปี ของเทศบาลได้ผ่านพิจารณาทั้งจาก ความจำเป็นเร่งด่วน ทรัพยากรที่มี และระยะเวลาที่จะดำเนินการ อย่างรอบคอบ					